

CVRČAK

BROJ 38

GODINA XXXVIII.

Cijena: 20,00 kn
2016. godine

Predstavljamo školski projekt:
RASTI, ZEMLJO, ISTRO MILA

Cvrčak br. 38

Godina: XXXVIII.

Učenički list Osnovne škole
dr. Mate Demarina Medulin
52203 MEDULIN, Munida 3
(052) 576 324, 576 005
ured@os-mdemarina-medulin.
skole.hr

Odgovorna urednica:
Dragica Dorić

Urednica:
Tina Ribić

Likovna urednica:
Mirjana Konta

Lektura i korektura:
Tina Ribić

Učeničko uredništvo:
Maja Mičić, 8. b
Ana-Marija Babić, 8. b,
Svemir Mandana Milićević, 8. b,
Leon Benčić Büro, 8. a,
Tea Sansa, 8. a,
Sara Periša, 8. a,
Josephina Tanushi, 8. a,
Samanta Percan, 6. b,
Julia Juničić, 7. c

Fotografije:
Učenici, učitelji, roditelji

Sponzor:
PORTA VITAE
Škola stranih jezika

Tisak:
GRAFIKA Režanci

Drage čitateljice, dragi čitatelji!

Pred vama je novi broj Cvrčka koji prije svega posvećujemo projektu Rasti, zemljo, Istro mila, ali i ostalim događanjima koja su obilježila ovu školsku godinu.

Izdavamo:

Ove nas je godine posjetio istaknuti dječji književnik Božidar Prosenjak s kojim su novinari porazgovarali o njegovom književnom radu i životnim spoznajama, pa pročitajte koje nam lijepe i mudre poruke upućuje autor Divljev konja.

U Kurikularnoj reformi sudjelovao je naš učitelj kemije Saša Lakić. Kakva su njegova razmišljanja o promjenama u školstvu i što o svemu misle učenici?

U godini Olimpijskih igara s nama se družila Sandra Perković, olimpijska,

svjetska i trostruka europska prvakinja u bacanju diska. Kako je izgledao njezin put do sportskih vrhunaca?

Naši su učenici ponovno bili među najuspješnijima u županiji i državi, i u znanju i u sportskim rezultatima, na što smo iznimno ponosni.

Uz stranice našeg Cvrčka prisjetite se što se sve događalo u protekloj školskoj godini, a ona je zaista bila bogata i ispunjena mnogim aktivnostima.

Svim učenicima, učiteljima, roditeljima i vanjskim suradnicima čestitamo i zahvaljujemo na velikom radu, trudu i postignućima.

Uživajte u sunčanom i toplom ljetu do ponovnog susreta u rujnu!

Uredništvo

Novinarska
redakcija

Sadržaj:

PROJEKT: Rasti, zemljo,	
Istro mila.....	3
Naš zavičaj, naš običaj.....	8
Pogled iz naše perspektive.....	15
Haiku.....	16
U slobodno vrijeme... ..	17
English page.....	18
Da se ne zaboravi.....	20
Pokrenimo bibliobus!.....	21
Intervju s književnikom Božidarom Prosenjakom:	
Život je dar, a mi smo čudesna bića	22
Sve u stihu, sve u rimi.....	24
Večer matematike	26
Radionica: Čitaj (o) psu	26
Klokan bez granice	27
Zanimanje: Razrednik	28
Intervju s učiteljem Sašom Lakićem: U nastavi je ključan dobar učitelj.....	30
Sličice iz školske svakodnevice.....	32
Intervju sa Sandrom Perković: Radi jako, bacaj daleko.....	35
Utisci s državnih natjecanja	37
Naši uspješnici	38
Sportska stranica.....	39
Sretno, osmaši!	40

Rasti, zemljo, Istro mila!

Ove smo se školske godine posvetili istraživanju povijesti Istre, zavičajnoj baštini i narodnim običajima, značajnim i zaslužnim Istranima koji su kao znanstvenici, intelektualci i umjetnici ostavili trag u njenoj povijesti. Bilo je to zanimljivo putovanje u daleku prošlost Istre kada su je nastanjivala prapovijesna plemena Histra, u vremena rimskih vladara, mletačke i austrijske vlasti, kroz stoljeća u kojima se Istra društveno i kulturološki mijenjala, rasla, napredovala do suvremenih društvenih tokova i dostignuća. Istra je doista Terra Magica. Čudesna u svojim prirodnim ljepotama, kulturnom bogatstvu, arheološkim iskopinama i povijesnim ostacima koji svjedoče da su stoljećima na njenu

tlu ljudi živjeli hrabro se boreći za svoj opstanak, držeći se svojih vrijednosti i običaja, prenoseći znanja na mlađe naraštaje.

Okušali smo se u različitim vještinama, obnovili stara zanimanja, otkrili mnogo toga što je već zaboravljeno, a što je sačinjavalo svakodnevicu i život stanovnika Istre. Istraživali smo narodne običaje, zanate, ljekovite i začinske biljke, staru istarsku kuhinju i čakavsku riječ. Izučavali smo početke glagoljaške pismenosti koja je duboko urasla u daleka stoljeća srednjega vijeka i ostala u vremenu kao ushićen glas žakna Jurja koji nam najavljuje promjenu i napredak.

Vratili smo se u vrijeme Ivana

Zukona, autora istarske himne, Josipa i Mate Demarina, učitelja i pedagoga, kada se budila prosvjetiteljska misao i jačao osjećaj nacionalne pripadnosti. Učili smo o povijesti svoje zemlje i naroda znajući da su u našoj prošlosti skrivene istine o našoj budućnosti.

Projekt Rasti, zemljo, Istro mila obuhvaćao je radionice, predavanja, samostalne istraživačke radove, terenske nastave i razne oblike umjetničkog izražavanja na temu zavičajne povijesti. Na projektnom danu škole održanom 28. travnja učenici su prezentirali svoj cjelogodišnji rad, a jedan dio sveukupnih aktivnosti predstavljen je u ovogodišnjem broju školskog lista.

Prvi u Istri bili su Histri

Učenici petih razreda posjetili su u sklopu zavičajne nastave Nezakcij, najstariji grad u Istri smješten u blizini Valture, u kojem su sačuvani prapovijesni i antički ostaci. Bilo je to naselje Histra, prastanovnika Istre, do provale Rimljana koji su osvojili i pokorili grad. Da ne bi osvajačima pao živ u ruke, kralj Epulon probao se mačem, a nakon njegove smrti cijelo područje potpada pod rimsku vlast. Legenda o Epulonu prva je u nizu priča o otporu i slobodi koja je stoljećima pratila Istru.

Istra između krilatog lava i dvoglavog orla

U Muzejsko-galerijskom prostoru Sveta srca u Puli prošle je godine bila postavljena izložba Istra, lav i orao. Učenici naše škole posjetili su izložbu i saznali mnoge zanimljivosti o životu u Istri od 14. do 18. stoljeća

U to vrijeme Istra je bila podijeljena između Mletačke Republike i Kuće Austrija. Na samom ulazu na podu je bila položena velika karta Istre koja je prikazivala granicu između ta dva područja. Na granicama su bili postavljeni kameni blokovi, a jedan takav kamen s mletačkim i austrijskim grbom bio je pronađen

na Ćićariji i postavljen je na počeku izložbe. Razgledali smo stare obiteljske grbove i došli do rekonstrukcije palače Sampichhio. U prizemlju je bila rekonstruirana kuhinja s ognjištem i kuhinjskim priborom. U posljednjoj prostoriji bile su izložene noćne posude koje su izazvale najviše zanimanja, a nama je bio posebno zanimljiv podatak da su se nasljeđivale s generacije na generaciju.

Na izložbi je bilo zanimljivo vidjeti odjeću koja se tada nosila. Popularne su bile boje: crna, crvena i zlatna, a kasnije su se počele javljati i druge šarene boje. Žene su ih kombinirale s puno ukrasa. Haljine su bile teške i stegnute. Moda je bila promjenjiva kao i danas pa su se tako mijenjale frizure. Žene su si brijale čelo da bi bilo više, a muškarci su imali dugu kosu. I muškarci i žene nosili su visoke potpetice. Djeca su se igrala sa zviždalkama, a izložena je bila i jedna mala kocka koja je svjedočila da su ljudi voljeli nekada kockati, iako je zbog sukoba kockanje bilo zabranjeno.

Ljudi su se u Istri bavili ribolovom, šumarstvom, rudarstvom, poljoprivredom. Saznali smo da je u Pomeru postojala solana, a sol je bila skupocjena pa su je prozvali „bijelo zlato“.

Na izložbi je bio obuhvaćen i vjerski život. Vidjeli smo pročelje crkve s kipom Majke Božje i anđela Gabriela te reprodukciju glasovite freske Ples mrtvaca. U staklenim okvirima razgledali smo medaljice s likovima svetaca.

Na kraju izložbe imali smo organiziranu likovnu radionicu. Podijeljeni smo bili u dvije grupe - jedni su crtali kameni grb, drugi medaljicu, a neki su učenici na tabletima mogli rješavati kviz o svemu što smo vidjeli na izložbi. Bilo nam je zanimljivo i puno smo naučili o Istri.

Arien Mišta, Samanta Percan, 6. b

Posjet Aleji glagoljaša

15. travnja 2016. učenici šestih razreda održali su terensku nastavu na putu od Roča do Huma. U ročkoj tiskari dočekala nas je gđa Mirjana Pavletić i održala predavanje o počecima hrvatskog tiskarstva. Tiskarski stroj izumio je Johannes Gutenberg 1455. u Mainzu, a naši popovi glagoljaši za svega 28 godina dali su tiskati prvu knjigu.

Među popovima glagoljašima prvi je najavio tiskanje hrvatske knjige žakan Juri iz Roča svojim oduševljenim zapisom u Misalu kneza Novaka: Vita, vita! Štampa naša gori gre! Tim je riječima najavio tiskanje Misala po zakonu rimskog dvora 1483. g. Do tada su knjige prepisivali ručno, a otkriće tiskarskog stroja omogućilo im je lakše i brže širenje pisane riječi. Slovoslagači su nizali olovna slova od posljednje riječi prema prvoj, od kraja teksta prema početku i to je bio dugotrajan posao. Kada bi u okviru složili tekst jedne stranice, premazali bi slova bojom, prekrili ga papirom i stisli u preši. Nakon toga stranice bi sušili i uvezli u knjigu. Knjige su bile veoma skupe.

Nakon šetnje Ročem krenuli smo Alejom glagoljaša prema Humu. Na početku Aleje postavljen je Stup Čakavskog sabora, kameno slovo S. Stali smo kod stola Ćirila i Metoda i poslušali predavanje o njihovom životu

i radu. Sljedeće spomen -obilježje bilo je posvećeno Klimentu Ohridskom, jednom od najzaslužnijih učenika i sljedbenika Ćirila i Metoda kome se pripisuje pismo ćirilica. Prošli smo pored Glagoljskog lapidarija do Klanca hrvatskog Lucidara, srednjovjekovne enciklopedije koja je u sebi objedinjavala sva nekadašnja znanja. Uz Vidikovac Grgura Niskog put nas je doveo do Uspona Istarskog razvoda. Istarski razvod je jedna od najdragocjenijih srednjovjekovnih pisanih knjiga o razgraničavanju općina i komuna. Putovanje smo nastavili pored Zida hrvatskih protestanata i heretika postavljenog u obliku gore Učke s velikim okruglim kamenom na vrhu koji predstavlja oblak. Uz cestu je postavljen spomenik Jurju žaknu, a pred Humom kameni blokovi, Spomenik otporu i slobodi. Posljednje spomen-obilježje su Vrata Huma. Na njemu je posložen u dvanaest krugova kalendar s prikazom radova u polju. Rukohvati su im u obliku volovskih rogova, a na alkama su ispisane riječi dobrodošlice.

Prošetali smo se ulicama Huma, najmanjeg grada na svijetu, osvježili se sokovima i sladoledom, kupili poneki suvenir i uspomenu te zadovoljni krenuli prema Medulinu.

Jan Stojanović, Samanta Percan,
6. b

Glagoljska tiskara u Roču

Uspon Istarskog razvoda

Beside i slova, i slike i broji...ja znan bi

Glagoljica danas

Projekt dan Božić u našem kraju

16. prosinca 2015. u našoj je školi održan projektan dan Božić u našem kraju.

Projektan dan u prosincu bio je posvećen starim običajima koje su naše obitelji poštivale uoči Badnjaka i Božića. Učenici su uz pomoć starijih ukućana saznali kako se Božić slavio i o toj temi pripremili plakate. Na čakavskom narječju pisali su sastavke i pjesme, u likovnim radovima oslikali tradicionalnu istarsku kuću i uporabne predmete, fotografirali istarsku kuhinju. Za projektan dan priredili su izložbu likovnih i literarnih radova u prostoru škole.

Na projektanom danu učenici su učili mijesiti fuže, a u radionicama su sudjelovali svi učenici matične i područnih škola sa svojim razrednicima. Uz prigodan kulturno-umjetnički i sportski program, predavanje gđe Marije Peruško, nastup Danijela Radolovića na roženicama te aukciju učeničkih fotografija, bogata zbivanja projektanog dana završila su degustacijom fuža i prodajom božićnih kolačića.

Božić je prid vrati

Božić je prid vrati!
Mater pere koltrine,
mete, prontiva, reguliva...
Cila hiža mora biti čista!

Lancune triba na postelji kambijati,
Svu robu lipo šuprešati,
Triba ništo i za isti prontati,
Na špaher pinjate staviti,
Dobro šugo učiniti, fuže umisiti.

A za Badnjak ćemo svi
Za banak sisti i sve fuže poisti.
U našoj će hiži biti puno smiha i veselja!

Božić je prid vrati,
Kad se za svakega najde po jena tepla
besida
i lipa želja!

Ivana Jusufi, 6. b

Božić

Još jeno malo i Božić će dojt,
U crikvu će svi na mašu pojti.
U hiži je teplo i lipo zadaje
Sve ča nan mati za isti daje.

Tu je svega, i bakalaja i posutic,
I kapuza i kobasic.
Anke jeno malo vina i rakije,
Da se kumpanija lagje nasmije.

Svima sritan Božić i Novo lito želin
i da se k litu s vama veselin!

Donna Bulić, 6. b

*Letizia Sorgarello, 3. r.
PŠ Banjole*

Sveti Mikula

Doša nan je sveti Mikula
I dare donesa,
Ki ni bija pravi
Krampus mu ih je odnesa.

Kad san se ujutro diga,
Vreda san poša viti
Ča mi je Mikula donesa.
Bilo je tu svega, štolveri i čikulat,
Ma najgrđi je bija od Krampusa dar.

Sada opet moran pravi biti
Da vidin ča će se
Drugega lita u bičvi storiti.

Anton Pulić, 8.a

Predi, predi, šći moja, sako lito jenu nit...

Učenci 4. b razreda ove su godine bili uključeni u radionicu pletenja vune pod vodstvom učiteljice Marije Papac. Aktivnosti su se odvijale u učionici njihovog razreda svakog ponedjeljka u večernjim satima. Osim učenika u radionicama su sudjelovale i njihove mame, članovi obitelji i svi zainteresirani.

Osim pletenja zanimali se se za vunu kao materijal obzirom da živimo u kraju u kojem je zastuplje-

no ovčarstvo kao privredna grana. Vuna je postala ekološki problem jer je neizgradiva u prirodi, a posljednjih pedesetak godina se ne otkupljuje. Uočili su taj problem i odlučili saznati više te su organizirali i radionicu stupanja (filcanja) vune u tri radionice. U njima su sudjelovali učenici 4.a i 4. b razreda, učenici viših razreda, učiteljice i mame.

Radionice je vodila voditeljica Udruge Ruta sa Cresa, tekstilna

dizajnerica Vesna Jakić. Održala je kratko predavanje o vuni kao materijalu i kao ekološkom problemu. Djeca i odrasli bili su oduševljeni novom tehnikom obrade vune koju su upoznali. Gđa Vesna Jakić surađuje s vrtićima i školama već duže vrijeme, njena su iskustva, a s njom su se svi polaznici radionice složili, da rad s vunom ima pravi terapijski učinak - na radionicu dolazite umorni i nervozni, a nakon stupanja vune kući odlazite opušteni i veseli!

Tartufi u Istri

Bijeli tartufi se ubrajaju među najkvalitetnije gljive te postižu najveću cijenu na tržištu. U Francuskoj se prije tridesetak godina počelo s uzgajanjem crnog tartufa, zatim i u Italiji. Kod nas su ljudi pokušali uzgajati bijeli tartuf, ili čak vraćati u zemlju bijeli tartuf koji su prethodno izvadili da naraste veći, ali bez uspjeha. Ove zanimljive gljive poznavali su već Egipćani, a spominju ih poznati starogrčki i rimski filozofi, pisci i vladari. Tartufi imaju izuzetno ljekovito svojstvo, a najčešće se koriste u kulinarstvu. Od davnina je poznato da djeluju na vitalnost cijelog organizma. Najbolja je hrana za mozak. Poboljšava sposobnosti učenja, pamćenja, koncentracije i mentalne izdržljivosti.

Kim Marie Rola, 3. b

Učenički radovi:
Lov na tartufe

Miris sapuna i eteričnih ulja

Učenci sedmih i petih razreda na likovnoj grupi i grupi mladih prirodnjaka izrađivali su sapune, mirisne soli za kupanje s eteričnim uljima i keramičke posudice (soljenke). Praktičnom dijelu prethodila je radionica koju je vodila naša bivša učenica Maja Ploh, danas studentica medicine, iz udruge Marimed. Novac za materijal osigurali su JU Kamenjak i Udruga Agro Mediteranea. Za Božić i Dan škole organizirana je prodajna izložba čija su sakupljena sredstva namijenjena učenicima naše škole kojima je potrebna pomoć.

Ružmarin, kadulja i... čokolada!

Čokolada je omiljena poslastica koja se dobiva miješanjem kakaove mase s određenom količinom šećera. Ime potječe od riječi Xocóatl ili chocolatl (xoco, što znači gorke i atl, voda). Osnovna sirovina u proizvodnji čokolade je kakaovac koji raste u tropskim šumama Južne Amerike.

Kako se na slatki način mogu provesti zadaci školskog projekta "Rasti, zemljo, Istro mila" na temu Autohtono i ljekovito bilje našeg zavičaja, pokazali su učenici PŠ Šišan.

Učenike 2. i 3. razreda 23. veljače 2016. posjetio je Vili Radonjić, vlasnik čokolaterije u Puli. Održao je čokoladnu radionicu i pokazao kako se naše autohtono i ljekovito bilje može slatko sljubiti s čokoladom. Svaki učenik izradio je (i pojeo!) svoju čokoladu s ružmarinom ili kaduljom. Bio je to zanimljiv spoj mediteranskog okusa i okusa daleke Amerike koji nikoga nije ostavio ravnodušnim.

Dan škole

29. travnja svečano smo obilježili Dan škole. Tom prigodom učenici su prezentirali svoje projektne teme u radionicama, na predavanjima i prodajnim izložbama. Proslavi Dana škole pridružili su se i gosti, učenici i učitelji OŠ Tone Peruška i OŠ Giuzeppeine Martinuzzi, a posebna čast bila nam je ugostiti gđu Fošku Demarin, kćer dr. Mate Demarina.

Prisutne su pozdravili uvodnim riječima ravnateljica škole Dragica Dorić, načelnik Općine Medulin Goran Buić i načelnik Općine Ližnjan Marko Ravnić. U programu su osim školskog zbora i dramske grupe sudjelovali i polaznici Dječjeg vrtića Medulin sa svojom Plesnom kartulinom iz Medulina. Nakon uvodnog glazbeno-scenskog programa prisutni su mogli razgledati izložbene štandove ili priključiti se radionicama i predavanjima.

Učenici 4. b prezentirali su svoj projekt Malin na jadra i istoimenu slikovnicu Sare Lorencin. Učenici 3. b razreda goste su dočekali na štandu s fužima i tartufima. Učenici 4. b razreda pokazali su kako se plete, a učenici drugog razreda kako se od smokava i badema izrađuje smokvenjak. Učenici iz Banjola prezentirali su Malu ribarsku akademiju. Učenici iz Ližnjana i produženog boravka izložili su svoje makete važnijih građevina i lokaliteta užeg zavičaja, učenici iz Šišana prodavali su svoje čokoladne proizvode i razne suvenire, viši razredi pripremili su malu školu turizma.

Gđa Marija Peruško održala je predavanje za učenike viših razreda o mjesnom govoru, akcentima čakavskog narječja i najavila skoro objavljivanje Rječnika čakavskih frazema. Gospodin Drago Draguzet govorio je učenicima o starim tradicionalnim istarskim instrumentima. Nižim razredima predstavljena je slikovnica Škura, škura boška. U sportskom dijelu programa održalo se natjecanje u pljočkanju, tradicionalnoj istarskoj igri, a najviše zanimanja izazvala je nogometna utakmica između osmaša i učitelja.

U posljednjem dijelu programa uključena je bila Udruga roditelja djece s kombiniranim smetnjama, a na samom kraju nastupili su učenici prvog razreda koji su na radost svih prisutnih uz zvuke roženice zaplesali balun.

Svečanost obilježavanja Dana škole protekla je u znaku predstavljanja školskog projekta Rasti, Istro, zemljo mila. U bogatom i raznovrsnom programu mogli smo svi uživati i naučiti mnogo o kulturnoj, povijesnoj i prirodnoj raznolikosti, ljepoti i bogatstvu koje Istra u sebi krije.

Domaćini i gosti u prepunom gledalištu

Pozdravni govor ravnateljice i gđe Foške Demarin

Predavanje gđe Marije Peruško

Izrađujemo smokvenjak

Sjećanje na profesora Matu Demarina

On je bio moj uzor i zahvaljujući njemu zavolio sam učiteljski poziv. U povodu 110. godišnjice rođenja istaknutog učitelja, pedagoga, profesora pedagoškog pisca Mate Demarina posvećujem ova moja sjećanja njegovu svestranom nesebičnom djelovanju na pedagoškom polju i školstva uopće. U Prvoj učiteljskoj školi u Zagrebu prije skoro šezdeset godina profesor Demarin predavao mi je pedagogiju, metodiku i praktične vježbe. Bio je blag, predmete je predavao gromskim glasom i bilo ga je zanimljivo slušati. Dugo je živio s đacima. Dijelio je njihove boli i radosti. Veselio se ako smo dobro učili, a ljutio kad bismo iznevjerili njegova očekivanja. Bio je poštovan i obljubljen od svojih učenika, duboko human i svima prilazio s velikom ljubavlju širinom naprednih pogleda i s punim razumijevanjem. Jednostavan i skroman, uvijek vedar i poletan, odlikovao se velikom marljivošću,

izdržljivošću i upornošću. Majstor svoje struke, svestrano obrazovan, moralno čvrst, uvijek je djelovao u pozitivnom smislu na mlade. Bio je velik borac za očuvanje stručnoga naziva učitelj, koji je u prošlim vremenima bio potiskivan i zamijenjen nazivom nastavnik. Još su mi i danas u sjećanju profesorove riječi kad nas je poticao i propagirao Školske novine kao školsko štivo. Romantično je govorio o radnom mjestu u seoskoj školi i usmjeravao nas na vrijedna štiva objavljena u Školskim novinama te nam preporučavao kad počnemo raditi da redovito pratimo što objavljuje taj važan prosvjetni tjedni list. Za vrijeme školskih praznika kao mlad učitelj službujući u seoskim školama Hrvatskog zagorja i Korđuna odmor sam provodio kod svojih roditelja u Zagrebu. Iako je već bio u poznim godinama i u mirovini, znao sam često susresti profesora Demarina oslanjajući se o drveni štap u Medulićevoj ulici i ispred Učiteljskog doma i bio sam zadivljen njegovu energijom i vedrinom koju je pokazivao. S velikim poštovanjem pišem ove retke prema uglednom pedagogu i praktičaru koji je u više od pola stoljeća angažiranoga rada, nadahnuo mnoge generacije učitelja, ponajviše humanizmom koji je dosljedno zastupao. Ja i moja generacija dali smo od sebe ono najbolje, najplemenitije i najsvjetlije našim radom. Profesor Demarin ostat će nezaboravan kao profesor, jer mi je u srce usadio ljubav za učiteljski poziv. Bio je moj uzor i zahvaljujući njemu zavolio sam učiteljski poziv te se trudio da mu budem sličan, našem starom i dobrom profesoru Mati Demarinu.

Ivan Šamanić, Bakar

Makete učenika nižih razreda

Recepti učenika PŠ Banjole

Slikovnica Sare Lorencin

Suveniri PŠ Šišan

Naš zavičaj, naš običaj

Dan u mojen selu

Na malen kantunu velega kraja
Našlo se selo zlatnega sjaja.
U rano jutro tiči kantaju,
znaju da su u pravemu raju.

U ten se selu puno dela,
A pokle te čeka maneštre puna
padela.
Za vrime užine brek oko stola teće,
Dok mačka lačna po kužini šeće.

Kad noć pomalo pade,
Svi kuntenti gredu spati.
Lipo i mirno su finili dan
pa njih lako na oči dojde san.

Ivan Pliško, 8. a

Anamaria Mišta, 3. a

Medulin

Od starine, Medulin je selo.
Selo od ribarih,
Selo od težakih,
Tu se živilo od mora,
Na kampanju se hodilo,
Ničega ni falilo,
Svega je bilo.

Ma ja paran
da je doša dan
kada će se sve to zabiti.

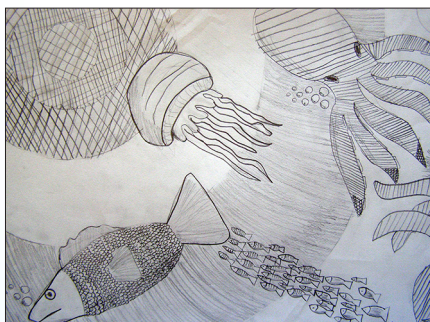
Došlo je drugo vrime,
Sad su naši puti švaltani
I po njiman auti gredu,
Prid butigan turisti čekaju u redu.

I mi se para da se u malo lit
Čuda tega gambijalo,

Moderni smo postali,
Palace zazidali,
A sve ča nan rabi pokupovali.

Ovo bi moglo podurati
Jer se govori
Da ćemo i grad postati,
Jedino me strah
Da će se Ližnjanci rabijati.

Antonio Lazarić, 8. a

Emanuel Lekaj, 7. b

Ribari i stari brod

Na misečini stari brod
Mriže svoje u more kaliva,
I lovi ribe
U zagrljaj svoj.
Ribarima su mokre
traverše i bičve,
kašete su pune ribe,
a stari mačak sa kušina hi gleda.

Tamo largo sunce gre van.
Vidi se napro lipi babin pas.
Ribari su kuntenti,
delo su finili
I sad moru počinuti.

Nina Katarin, 8. a

Vitar

Nikad ne znaš
S ke bande će dojtii,
Ni na koju bandu će pojti
Ti vitar naš.

Forši će biti
Ka po liti,
Puhat će lahko
I pomalo.

A forši će poluditi,
Pa krove razbiti,
I driva zrušiti!

Nikad ne znaš
Kako će s tin
vitron biti!

Bepo Paus, 8. a

Ena Grahović, V. a

Istra naša

Istra naša lipa i velika,
u kojoj rodija san se ja,
po Medulinu, Puli i Fažani
prve korake napravija.

Sva si puna lipota pravih,
pa za te i u svitu znaju.
Brioni, Arena, Hum,
kanat, balun i kažun.

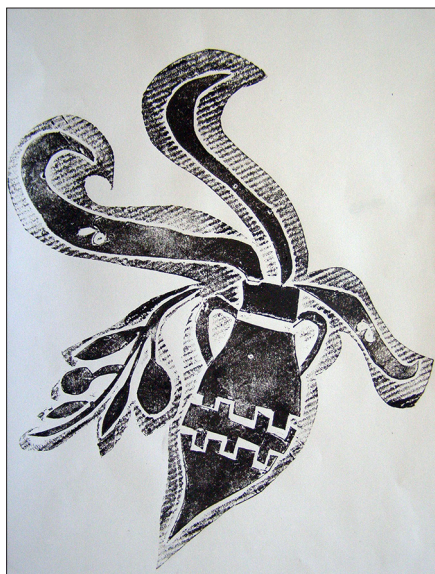
Crlena ti zemlja sva blaga dala,
s masline i loze ti zlatna kaplja pala.
Dica tvoja narest će prava
jer na komadiću raja ljubav si im
dala.

Duje Vicković, 3. a

Lipa moja Istra

Čin opren oči, vidin more.
 Čin u kortu se kalan, čujen tiće.
 Čin po česti počnen teći, vidin drage
 ljude.
 Čin škola počne, vidin maeštrovice
 moje.
 Čin dojden doma, vidin mater, oca i
 brata.
 Čin zaškuri, tu su moji baba i dide.
 I kad ležen i zaklopin oči, prid so-
 bon vidin svoju dragu Istru
 ka mi je cili dan prid očin pasivala.

Ilaria Ukotić, 3. a

Leonardo Dumbović, 5. b

Istro moja

Ča je tebe volin, Istro moja,
 Puna si sunca i toplih boja.
 Domaće beside i smiha si puna,
 Dok more te krasi ka najlipja
 kruna.

Adrian Stanko, 6. b

Jessica Tanushi, 3. a

Nikola Juničić, 5. b

Teo Titulić, 1. r. PŠ Banjole

Lumbrija

Lumbrija moja prid vratima stoji.
 I kapljice dažda ona broji.
 Ja čekam pod barkunon da se smiri
 vrime,
 Da pojden van,
 jedino ona srićno gleda u ti zimski
 dan.

Donna Bulić, 6. b

Ilaria Ukotić, 3. a

Od Buzeta do Medulina

Puna starih besid i lipih kažuna,
 Narodnih nošnja i istarskog baluna.
 U selu svire roženice,
 A na placi je puno dice.
 Stari piju istarska vina
 Prirodne lipote su od Buzeta do
 Medulina.
 Tu je more lipo, čisto, bistro.
 Lipa si nan, draga Istro!

Jan Stojanović, 6. b

Petar Hohnfeld, 6. b

Simona Vojak, 7. a

Kad je lipo vrime

San otprla barkun,
maknula koltrine,
rastegla lancun
jer je bilo lipo vrime.

Jer je bilo lipo vrime,
verduru san brala,
pod špinom je oprala.
Da se ne bin šporkala,
traveršu san oko pasa vezala.

Traveršu san oko pasa vezala,
na banak san stavila
žlice, pirune i mižole,
napunila pinjatu
i kuhanu verduru svima
ponudila na pijatu.

Carla Rosanda, 6. b

Poli moje babe

Na staren banku vajka stoji mižol.
U kameri je stara postelja,
A na postelji kušini i lancuni rika-
mani.

U kužini je špaher na drva,
Na kojien se kuha domaća juha.
Kada drva više ni, baba mi reče:
Ala šu, dite moje, movi se,
drva mi triba donesti.

A meni za babu niš ni teško učiniti!

Paolo Verk, 8. a

Vanja Pasković, 6. a

Tea Tolić, 7. b

Moja baba

Sunce ni zašlo,
peteh još vajka spi.
Moja baba već je budna.
Moja baba već je na nogami.

Sviću ona pali,
poli Isusa je stavi.
Bogu ona pomoli se
za zdravlje svoje fameje.

Kafel je već na banku
za mojega dida.
Z medon na kruhu tanku,
dočeka ga babina besida.

Nina Korva, 8. b

Poli babe i dide

Svake nedilje gren poli babe i dide
na selo. To skupa s famejion delam od
malih nog.

Kad rivamo poli babe i dide, svi
ništo delaju. Baba u lišijeri misi fuže

i kuha šugo za užinu, dido kala drva,
a brek teče oko njega. Ja se igran sa
zrmanom, a moj tata čakula s ujcom.
U lišijeri mama i baba čakulaju i piju
kafe.

Nikad gremo u Belaviće u brajde,
ili u ulike da vidimo ča je urodilo, a
ča ni. Nakon tega gremo u hižu da
pojimo užinu.

Pokle užine gledamo televiziju.
Dido legne na šufa i zajno počne
spati. Prije nego ča gremo u Medu-
lin, baba nariže pršut i sir, a svako
toliko načini kušine. Pozdravimo se
sa svima i gremo nazad u Medulin.

To delamo svake nedilje i svake
nedilje bude lipo.

Ivan Pliško, 8. a

Ramiza Beriša, 6. c

Patricia Čubić, 6. b

Pogled iz naše perspektive

Izazov za najhrabrije

Bilo je to 31. prosinca, oko 16 sati. Roditelji su doveli moje prijatelje i mene ispred velike sive zgrade, na čijem je ulazu bio omanji znak na kojem je pisalo „Enigmaticum Pula – EscapeRoom“. Bio sam uzbuđen i vrlo znatiželjan. Ušli smo u zgradu i popeli se na najviši kat, kad smo ugledali znak sličan onome prije. Pozvonili smo na zvono i jedna gospođa nam je otvorila, pa nas je pozvala unutra. Sjeli smo na kauč dok je porazgovarala s našim roditeljima, a zatim su oni otišli. Nastao je muk. Naša srca su ludo lupala u iščekivanju. Gospođa se okrenula i nasmiješila, gledajući nas četvoricu. Rekla nam je da će ovo biti „izazov za sva naša osjetila“, uključujući i njuh, što nas je malo zbunilo. Spomenula je i nekakve otrove, ali je bila tako tiha da smo ju stigli samo za bezeknuto pogledati. Zatim nam je objasnila da će nas promatrati kroz kamere i slušati preko mikrofona u sobama, te nas je odvela u susjedni stan. Spazio sam da su vrata protuprovalna, i nasmiješio se. „Dobar detalj“, pomislio sam dok smo ulazili u potpuno bijelu sobu...

Prostor je bio bolnički bijel, s držačem za kišobrane pored vrata, sandučićima za pisma, dvama vratima, suncokretima u kutu i velikim ogledalom. Ona je rekla „Sretno!“ i šutke otišla iz sobe. Da, moš si mislit. Dobro da nije rekla „Slomite nogu, dečki!“. Bilo kako bilo, čuli smo škljocanje brave i pogledali monitor na zidu. Naših sat vremena je počelo otkucavati, a mi smo prekinuli bolnu tišinu sinkroniziranim uzdasima. E sad, neću vam dalje govoriti što smo radili, da se malo sami oznojite kad dođete. He, he! Reći ću samo da zadaci vrlo, vrlo pametno osmišljeni i kompleksni, tako da nemojte ići tamo neispavani ili ne daj, Bože, pijani, jer ćete tamo i prespavati. I tako, polako smo se provlačili kroz zadatke, i na kraju izašli van s 23 sekunde do kraja. Bilo je gusto, i vrlo napeto, ali

smo uspjeli. Gospođa od prije nas je došla otključati i mi smo, izmoreni i izivcirani (ali sretni) izašli van...

Sve u svemu bilo je to jedno zanimljivo iskustvo, i drago mi je što smo proveli Novu godinu na tako neobičan i zanimljiv način. Siguran sam da će se ovaj novi oblik zabave svidjeti i vama!

Leon Benčić Büro, 8.b

Pravi prijatelji

Pravog je prijatelja teško pronaći. Oni su velika rijetkost. Tko nam je pravi prijatelj, vidimo u najtežim situacijama. Prepoznajemo ih u situacijama kad se žrtvuju za nas. Ne napuštaju nas. Daju nam podršku kad je najteže. Znaju čuvati tajne. Oni su jednostavni i dobrodušni. Za pronalazak pravih prijatelja potrebne su godine iskustva i raznih situacija. Trebamo biti strpljivi.

Pravog prijatelja treba znati zadržati. To možemo jedino tako da i sami budemo dobri prijatelji. Prijateljstvo ne treba nagrađivati, prijateljstvo se uzvraća pažnjom i ljubavlju. Prijatelji prepoznaju i prihvaćaju međusobno ne samo dobre, već i loše osobine. Oni iz najgore stvari pokušavaju izvući najbolje. Uporni su i dosljedni. Prijatelje moramo cijeniti i poštovati.

Prijatelji čine svijet boljim mjestom za život. Oni su bogatstvo. Pravi prijatelji su zlatni ljudi.

Bepo Paus, 8.a

Moj pogled na život i svijet

Ova je tema neobične, misaona, sveprisutna, neodređena, pak stalna. Ona ide za nama kao sjena, poput vječnog pratioca, nameće se i nestaje, ponovno pojavljuje i tjera da mislimo o njoj. Tako je kod svakog čovjeka, dođe, učini da raspravljamo o njoj, a onda ne pružajući nam mogućnost da dođemo do nekakvog

zaključka, nestane, ispari.

Razmišljanje o ovoj temi, dovelo me do zaključka koliko smo mi zapravo ništa drugo doli prolazni, dođemo na ovaj svijet jedinstveni, posebni i onda nas zajednica, društvo uče da budemo isti. Svi smo mi odgajani iz udžbenika i medija. Trebaju li nam romb i trapez da pronađemo pravog prijatelja? Trebamo li znati složiti strujni krug da bismo znali što je dobro, a što ne?

Slobodno se možemo nazvati djecom udžbenika, jer ja, na primjer, jedno obično dijete udžbenika, prema tome zaključujem da je smisao života pronaći smisao života. Poprilično nelogično, ipak istinito.

Svaka naša odluka, svaki pokret treba biti u skladu s onim što smatramo da će nas navesti do otkrića smisla svog postojanja. Ne kaže se bez razloga da je svatko ovdje da te nečemu podučiti, svaki postupak i svaka riječ nova je spoznaja. Mi smo kao jedinke tako mali, zajedno smo pak veliki i svi mi međusobno jedni druge učimo koliko je važno imati svoje „ja“. Koliko god bili prolazni i bespomoćni svojim pogledom na svijet mi ćemo činiti svijet u kojem živimo i taj će svijet biti sačinjen od naših misli.

Luanna Počerek, 8.a

Purgerska "crtica"

Kad u Agram pojde mama moja, tak je sretna jer tu je svoja. Svaki je firt na neka podseća, i sve je puno cveća.

A tata na placu pušleka kupi i jamra kak plac je skupi. Ujak je moj za Dinamo drukal i plavim šalom sa pajdašima fićukal.

Špancir je šik po gornjem gradu jer tamo se svi znadu. Po kmici Zagreb tak je lep u njemu kažu: Živi se navek!

Sara Krleža, 8. b

David Mugherli, 5. a

Haiku

Zalazak sunca.
More se rumeni
pred tamnom noći.

Nino Perković, 5. a

Josipa Magdalena Kandžija, 1. r.

Jutro je.
Rosa na crvenoj trešnji
rumeni se.

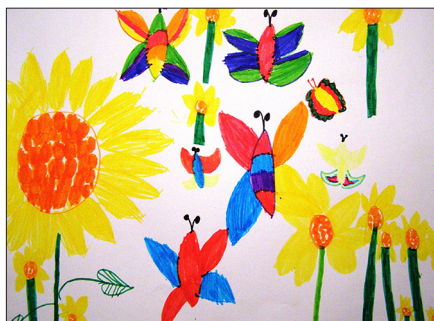
Lara Mihaljević, 5. a

Lino Černjul, 2. r. PŠ Banjole

Zlatno sunce.
Na nebu
sve posuto zlatom.

Lara Miota, 5. a

Marija Ivona Silić, 2. r.

Noć je.
Na plavom nebu
sjajne bude se zvijezde.

Ana Marija Mijandrušić, 5. a

Nensi Vlačić, 1. r.

Jutro je.
Laganom vjetru
rosno drveće pjeva.

Katia Naumović, 5. a

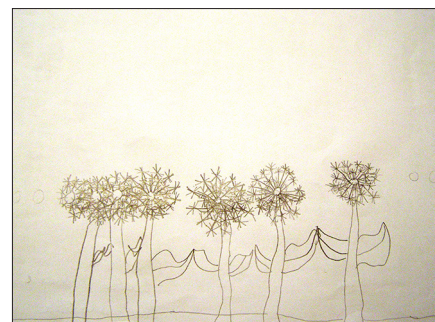
Siena Bolković, 1. r.

Nika Gornik, 2. r.

U mom dvorištu
Na grani masline
Sjedi kos i pjeva.

Marin Buić, 5. b

Noelle Lorencin, 1. r.

Na plavome nebu
Kroz oblake bijele
Avion leti.

Maid Aziri, 5. b

Teo Mijić, 2. r.

Sanak nam stiže
Lagan, miran i tih.
Laku noć svima.

Matija Kostešić, 5. b

U slobodno vrijeme ...

Mažoretkinje

Moje prijateljice Fani, Edna i ja treniramo mažoretkinje već jednu i pol godinu. Naša trenerica zove se Sanja, a predvodnica Petra.

Dok traju drugi nastupi, prije nego što smo mi na redu, gledamo ostale sastave mažoretkinja. Onda dolazimo i mi na red. Plešemo svoju koreografiju koju smo naučile. Kada svi sastavi mažoretkinja otplešu svoje koreografije, idemo kući i jedva čekamo sljedeći nastup.

Moje prijateljice Fani, Edna i ja jako volimo nastupati!

Nika Gornik, 2. r.

Valentina Silađi, 6. a.

Konji i ja

Treniram jahanje već šest i pol godina. Moj trener zove se Zoran. On je najbolji trener na svijetu. Naučio me jahati sve konje na ranču. Najdraži konji su mi Kadina, Schedolf, Lara i Niki. Već sam naučila galop, a to je kad konj trči. Ja sam najmlađa tamo. Obožavam svog trenera, on mi u svemu pomaže i ja pomažem njemu!

Lana Oroz, 2. r.

Nogomet i ja

Treniram nogomet već četiri godine. Počeo sam trenirati s četiri godine i odmah mi se svidjelo. Trener je ponosan na mene jer sam tako dobar. Treninge imamo tri puta u tjednu. Treniram za NK Medulin 1921. Najjači sam u ekipi i kapetan sam. Kad imamo utakmicu, uzbuđen sam. Trener ima povjerenja u mene. U svakoj utakmici zabijem najviše golova. Onda je trener sretan. Kad nekoga pobijedimo, svi smo sretni.

Nadam se da ću za par godina biti odličan nogometaš.

Teo Mijić, 2. r.

Luka Radonić, 5. a.

Posjet Dubaju

Moja obitelj i ja išli smo u Dubai. Kad smo došli u Dubai, prvo sam išao na bazen koji je bio na krovu hotela. I bio sam na najvišoj zgradi na svijetu koja se zove Burj al Khalifa. Onda smo išli u najskuplji hotel na svijetu, a hotel se zvao Burj al Arab. Najviša zgrada na svijetu ima 836 metara. Kad je u Hrvatskoj bila zima, u Dubaju je bilo ljeto.

Dino Cukon, 2. r.

Putovanje u Brazil

Seka, mama, tata i ja željeli smo ići u Brazil. Išli smo u Veneciju da bismo stigli na zrakoplov. Prije nego smo ušli u zrakoplov, trbali smo proći sigurnosne mjere. Najprije smo

letjeli za Švicarsku, a kada smo tamo stigli, pojeli smo malo krumpirića i mesa. Tada smo opet ušli u zrakoplov. Letjeli smo 11 sati i 15 minuta. Moja mlađa seka malo je spavala i sa mnom gledala crtiće. Sjedili smo na prvom sjedalu. Domaćice i domaćini su nas posluživali. Bila sam budna cijelu noć. Kad smo stigli u Brazil, došli smo u San Paulo. Tamo smo išli na najveću tržnicu gdje je bilo mnogo ljudi, a zatim smo otišli u hotel. Odmah ujutro išli smo na zrakoplov za Foz de Iguacu. Kad smo došli, prvo smo išli vidjeti jedan od najvećih slapova, a nakon toga u park ptica. Tamo smo vidjeli mnogo različitih ptica, čak smo mogli ući u kavez sa pticama. Zatim smo išli vidjeti argentinsku stranu. Bila je lijepa, a tamo smo vidjeli rakune koji su stalno šetali po kafićima.

Došli smo u Rio de Janeiro. Tada smo išli vidjeti Isusa i Šećenu glavu, ali ona nije bila od šećera, to je samo naziv za brdo. Kip Isusa se nalazi na vrhu planine odakle se vidio cijeli grad.

Nakon razgledavanja grada išli smo se kupati. Dizali su se veliki valovi i bacali su nas. Nakon toga opet smo se vratili u San Paulo. Na povratku smo letjeli za Švicarsku, a zatim do Venecije. Autom smo se vratili kući i bilo mi je drago kad smo došli jer sam napokon mogla vidjeti svoje prijatelje.

Fani Paulišić, 2. r.

Katarina Paus, 8. b

English pages

My friend alien

My friend alien lives on Mars.
He has got very big eyes.
He has got very funny teeth.
He likes chicken.
He likes drinking Coca-Cola.
His body is green and he is fat.
He is 16 meters tall.

Maid Aziri, 5. b

My friendly monster

This is my friendly monster.
She is a girl.
Her name is Betty.
She's very thin.
She has got long hair, thin legs and thin hands.
She's got a purple eye.
She's got blue hair.
Her body is green.
She's cool!!!

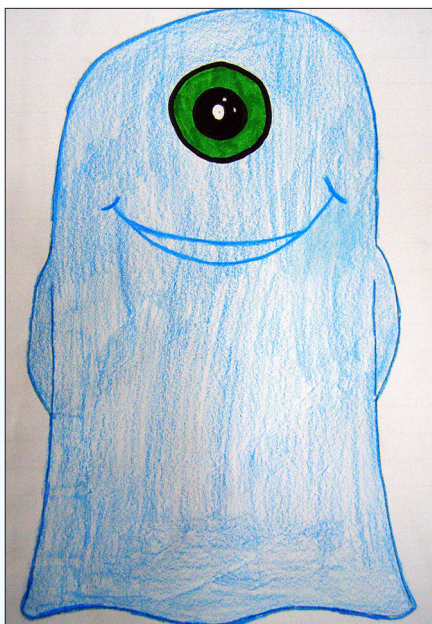
Andrea Vilić, 5. b

My friendly monster

My friendly monster is blue.
It's name is Blu.
It likes to play with me.
It has got a green eye.
It's got two arms but it hasn't got legs.
It wants to be very funny.
It is very friendly.
It likes music and dancing.
Its favourite food are blueberries and hamburgers.

Antonela Pilat, 5. a

My pet – the dinosaur

My dinosaur is green and brown.
She's bigger than a house.
She has big legs.
She's got a crown on her head.
The crown is pink.
My dinosaur loves plants.
She sings to people and animals.
She helps children.
The children love her.
I love my dinosaur.

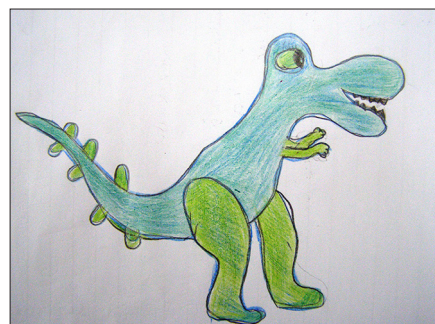
Lara Mihačević, 5. a

My pet – the dinosaur

This is my dinosaur.
His name's Debi.
He loves eating.

Debi eats bananas.
Debi's got big teeth.
Debi is my friend.
Debi isn't bad, Debi is good.
He likes to play football.
Debi is not scary.
Debi's got green eyes and a blue body.
He lives in my garden.
He loves cheese very much.
He is 10 years old.
He is my friend forever.

David Mughherli, 5. a

My pet – the dinosaur

This is my big dinosaur.
His name's Ben.
He is from Japan.
He lives in my garden.
He has got four legs.
He isn't my friend.
He's my brother's friend.
He has got a short tail.
He's a good dinosaur.
He's very friendly.

Josip Grgorović, 5.a

ALL ABOUT DENI

I'm describing my best friend Deni Zahirović. He is an ordinary thirteen year old boy who goes to E. S. dr. Mate Demarin. He's got brown eyes and hair. He is tall and thin but he isn't skinny. His fashion style is sporty. He usually wears a shirt and jeans. He lives in Šišan. Deni and I aren't very different, we like football and we are almost the same height. His favorite subject is P. E. and he is the worst in Italian. His favorite food is pizza. Pizza is like a part of his life, without it, he's hungry at school. He isn't an excellent student because he doesn't have much time to study. He used to run like a rocket, but now he doesn't because he hurt his knee. He hurt it so badly that he wasn't at school for two days. I had lots of adventures with Deni, but my favorite happened in Pula. It was Saturday and we were at McDonalds eating hamburgers. One guy, Danis needed two kunas for a cheeseburger and Deni offered to him but on a condition that he has to go to a girl and slap her bottom. Danis is crazy and he actually did it. We all laughed because he got a slap. That is one of the many adventures with Deni.

Eric Sficco, 7. c

ALL ABOUT VITA

Vita is my best friend. She is of medium height.

She has beautiful long brown

hair and brown eyes. She wears normal, casual and decent clothes. She likes to wear curls in her hair. She has thick eyebrows. Vita is not arrogant at all. She smiles a lot and I like that about her. She plays volleyball and we both train it in Banjole. She doesn't like to study very much but she is very good at school. She lives in Banjole with her family in a big house with a yard. She adores animals. She has 2 small dogs. She loves horror and action movies and she also talks about them a lot. Her favourite colors are purple and orange. She has 2 older brothers, Igor and Matija. Her favorite food is meat and potatoes. After school she goes with her cousin on long walks. She always keeps my secrets. Every time I ask her for help, she helps me. We always talk together about literally everything. We sometimes fight but we are good again on the same day. I hope we will be friends forever.

Nikol Josić, 7. c

ALL ABOUT ANTONIO

My best friend is Antonio. He is 13 years old. He lives in Vinkuran. Antonio is nice and funny. He likes wearing jeans. We usually drive bike together. He has brown hair and green eyes. Here he is wearing blue shoes and grey T-shirt. Antonio is 1.60 m tall. Antonio is my best friend because he is very funny and he is good person.

Dean Božić, 7. c

ALL ABOUT NIKOL

Nikol is 13 years old and she is in grade 7. c with me. She has green eyes and long blond hair. She is 1,68 meters tall and she is skinny. She has long fingers and long neck. She likes to wear casual clothes and she has a lot of grey items. She lives in Premantura. She lives at the end of the street with a yard. The dog called Mali lives at the corner of the yard and the other dog called Ben lives with them in a house. Her family has 5 members, father Mario, mother Sabrina, brother Mateo and the younge stsister Lucija, and Nikol is the oldest of them all. In the future she will be a marketing manager or a lawyer. She likes ice skating and she is pretty good at it. She plays volleyball with me in Banjole. Her favorite subject is History, and the least is Physics. She likes fish and she doesn't like cheese and sausages. Her favorite movie is Escapeplan. She likes horrors and action movies. Her favorite day of the week is Friday because that is the last day of school. She doesn't have a boyfriend because she is too young. She is my best friend because she is a nice person and she is funny. Sometimes we fight, but in the same day we are good again. I hope we will be friends in the future because we have a good relationship.

Vita Ptiček, 7. c

Europski dan jezika

Povodom Europskog dana jezika u našoj je školi gostovala irska književnica Denyse Woods na otvorenom satu engleskog jezika za učenike sedmih razreda. Sat je vodila učiteljica engleskog jezika Dubravka Kovačević. Uz prezentaciju o geografskim, kulturno-povijesnim i društvenim obilježjima Irske, na satu su učenici sudjelovali u razgovoru s književnicom o njenom književnom radu, obitelji, putovanjima. Bilo je zanimljivo saznati pojedinosti iz života književnice i čuti izvorni engleski jezik. Naši su se učenici brzo snašli i pokazali da su odlično ovladali engleskim jezikom.

18. studenog - Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

U školi smo obilježili Dan sjećanja na žrtvu Vukovara prigodnim predavanjima, razgovorima sa sudionicima Domovinskog rata i paljenjem svijeća kao spomen na preminule.

Vera Lovrić - moja sjećanja

Lijep proljetni dan 1991. godine.

Imala sam tada šesnaest godina i bila učenica 2. razreda srednje škole. Taj dan krenula sam u školu kao i svaki drugi.

Kad sam ušla u razred, vidjela sam Danijelu, Dušicu i Anitu i još par njih. Inače, to je bio razred od dvadeset i pet učenika. Ostali učenici su bili upoznati s nadolazećim događajima. Kada je u razred ušao učitelj Čorić, rekao nam je: "Djeco, danas nema nastave, nemojte se zaustavljati na putu, pravac kući!" Ja sam bila sretna što nema škole. Na povratku od škole do kuće susrela sam kolonu tenkova koja se kretala iz Vukovara prema Borovu u jednom smjeru. U tim tenkovima su bili vojnici iz JNA. U drugom smjeru su išle kolone vozila hitne pomoći koja su

prevozila ranjene hrvatske redarstvenike i policajce.

Kad sam došla kući, tata mi je zabrinuto ispričao što se desilo. U zasjedi u Borovu Selu je ubijeno dvanaest hrvatskih redarstvenika. Taj dan, 2. svibnja, bio je zadnji dan mog školovanja u Vukovaru. Više nisam čula zvuk školskog zvona, nego zvuk uzbune i fijuk metaka. Tako je započeo rat.

Nakon pokolja u Borovu Selu, moj se tata priključio vojsci. Situacija je bila sve teža pa je tata morao ostajati na bojištu, a ja i mama bile smo same u podrumu.

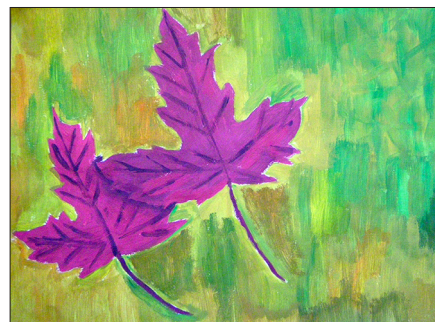
Nakon četiri mjeseca moja stri-na i ja krenule smo za Hercegovinu iz okupiranog Vukovara. Sve ceste su bile zatvorene pa smo morale ići kroz kukuruzište do Vinkovaca. Nisam imala kontakta s obitelji i samo sam pratila vijesti. 19. listopada je najavljen humanitarni konvoj koji je vozio ranjenike, a pratila sam

ga na vijestima. U tom konvoju sam prepoznala svog tatu.

Tatu sam sreća ponovno nakon dva mjeseca u Koprivničkoj bolnici. Njegovim dolaskom u ruke liječnika započela je borba za njegovo ozdravljenje jer mu je bila ranjena ruka. Uspio se donekle oporaviti, ali je ipak ostao invalid.

Sada, nakon 24 godine od tih događaja do danas, prolaskom kroz sva ta iskustva, imam drugačiji pogled na život.

Dino Lovrić, 6. b

Ivana Jusufi, 6. b

Film u školi

Pepe Danquart: Trči, dječake, trči

Povodom obilježavanja Međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta naši su učenici u Kinu Vali pogledali igrani film Trči, dječake, trči. Film je temeljen na istoimenoj knjizi izraelskog književnika Urija Orleva. To je biografska ratna drama o djetinjstvu židovskog dječaka Srulika koji se skriva i bježi pred nacistima u najgorim životnim uvjetima. Očeva poruka sinu Moraš biti jak i hrabar, moraš preživjeti dirljiva je poruka svim ljudima da unatoč teškim životnim okolnostima snagom volje čovjek može preživjeti i pobijediti zlo.

Moraš biti jak i hrabar, moraš preživjeti

U filmu Trči, dječake, trči pratimo dječaka Srulika koji proživljava strahote nacističkog progona tijekom Drugog svjetskog rata. Nakon bijega iz Varšavskog geta Srulik svojom domišljatošću i spretnošću te zahvaljujući pomoći dobrih ljudi uspijeva preživjeti u šumi i skrivati se od Nijemaca. Ide od sela do sela i radi na poljoprivrednim gospodarstvima. Jednom prilikom dok je radio na farmi, ruka mu je zaglavila u mehanizmu i brzo je prevezen u bolnicu. Međutim, tamo ga liječnik ne želi operirati jer je Židov. Od sigurne smrti spasio ga je drugi liječnik, operacijom mu je spasio

život, ali ne i ruku. Dječak nastavlja svoj bijeg i završi na farmi obitelji Kowalski gdje je dočekao kraj rata.

Dječak Srulik me zadivio svojom hrabrošću i upornošću. Na kraju filma pojavljuje se stvarni Srulik, Yoram Friedam, profesor matematike, u starijim godinama sa svojom djecom i unucima.

Film je napet i vrlo emotivan. U filmu je bilo puno dirljivih i tužnih trenutaka, kao i humorističkih situacija. Film je dinamičan i zanimljiv, s upečatljivim kadrovima i dobrom glumom, sa snažnom porukom - nikada se ne smijemo predati i odustati.

Bepo Paus, 8. a

U sklopu kampanje Pokrenimo bibliobus!, koju je pokrenula Gradska knjižnica i čitaonica Pula, u Medulinu su 11. studenog 2015. pristigla dva bibliobusa koje su posjetila djeca iz medulinskog vrtića i škole. Pokretanje bibliobusa omogućilo bi stanovnicima udaljenih naselja da lakše i brže dođu do knjige, pristup računalu i internetu te pomoć i savjet knjižničara pri pretraživanju podataka. Djeca iz vrtića Medulin u pratnji odgajateljica te učenici nižih razreda naše škole sa svojim učiteljicama priključili su se ovoj kampanji i dali podršku ovoj vrijednoj ideji.

U razgovoru s direktorom knjižnice, vozačem i vozačicom bibliobusa saznali smo sve što nas je zanimalo o njihovom iskustvu u radu bibliobusa i radnoj svakodnevici.

Ivan Čermelj, direktor knjižnice

1. Koja naselja posjećujete?

Posjećujemo Gorski kotar, Severin, Krk i Vinodol.

2. Što najviše volite čitati? Koje autore ili žanr?

Najviše volim pisca Umberta Eca.

3. Što preporučujete našim čitateljima za čitanje?

Čitajte bilo što što vam se sviđa i primjereno je vašoj dobi. Preporučujem knjigu „Deklaracija“.

Željko Mavretić, vozač bibliokombija

1. Otkad postoji bibliobus i tko je prvi pokrenuo tu ideju?

Bibliobus postoji 104 godine, to jest od 1911. Ideja je pokrenuta u Karlovcu.

2. Koje godine ste započeli s radom?

Započeo sam s radom 1994.

3. Koja naselja posjećujete?

Posjećujemo sva naselja u Karlovačkoj županiji i okolici.

4. Kakvo je vaše radno vrijeme?

Naše radno vrijeme je od 7 ujutro do 3 popodne.

5. Tko su vaši najčešći korisnici – mlađe ili starije osobe?

Ipak imamo više mlađih korisnika.

6. Koje knjige se najviše posuđuju? Koji žanr?

Najviše se posuđuju školske lektire.

7. Što najviše volite čitati – koje autore ili žanr?

Najviše volim čitati Miru Gavranu i Paola Coelhoa.

Ana Gregorić, vozačica bibliobusa

1. Jeste li ikad platili kaznu za prekoračenje brzine?

U bibliobusu nisam.

2. Kakve knjige se najviše posuđuju? Koji žanr?

Najviše se posuđuju krimići, ljubići i znanstvena fantastika.

3. Što vi najviše volite čitati – koje autore ili žanr?

Najviše volim čitati krimiće Agathe Christie.

4. Imate li neko posebno lijepo iskustvo koje možete izdvojiti?

Jako je lijepo kada po zimi i snijegu nosimo knjige do nekih sela u vrećicama jer ne možemo proći bibliobusom.

Zanimljivo je bilo razgledati unutrašnjost bibliobusa koja naš vraća u stara vremena kad su bibliobusi značili jedini susret s knjigom mnogim dalekim i zabačenim krajevima, a i danas je vidljivo koliko znače čitateljima koji su udaljeni od gradskih središta. I mi se priključujemo kampanji za pokretanje bibliobusa u Istarskoj županiji jer smatramo da bi pridonio boljoj kvaliteti obrazovanja i uopće jačanju čitateljskih navika i razvoju društva u cjelini.

Leon Benčić Büro, 8. a

Susret s književnikom Božidarom Prosenjakom

Život je dar, a mi smo čudesna bića

20. studenog 2015. u našoj je školi gostovao suvremeni hrvatski dječji književnik Božidar Prosenjak. Nakon susreta i razgovora s učenicima nižih razreda imali smo priliku porazgovarati s jednim od najpoznatijih autora naše školske lektire koju učenici čitaju rado i sa zanimanjem.

Sznali smo kakav je bio kao dijete i kakve uspomene nosi iz školskih dana, kako je postao profesionalan pisac i još poneku zanimljivost iz njegova života. Podijelio je sa nama svoja razmišljanja o životu i mudrost koju je na životnom putu stekao.

** Jeste li kao dijete u osnovnoj školi voljeli čitati?*

U vrijeme kad sam ja bio dijete, nismo imali knjiga kao danas pa nam je učiteljica čitala knjige na satu lektire. Sjećam se da sam posebno volio knjigu Vlak u snijegu. Volio sam jako pisati sastavke. Tada sam se osjećao kao na svom terenu, ali nisam volio gramatiku. Na kraju sam studirao francuski jezik.

** Kakvi ste bili kao dijete?*

Bio sam nezgodan. Nisam bio zločest, ali sam imao čudne ideje. Dat ću vam primjer. Jedna žena vozila se ispred mene na biciklu, a ja iza nje. Razmišljao sam kako bi bilo zgodno da svojim kotačima dodirnem njen zadnji kotač i da se istovremeno vrte. Ali izgubio sam iz vida da se oni suprotno vrte. Dogodila se nesreća i jako sam se ozlijedio. Uvijek sam imao neobične ideje pa mi je

to stvaralo probleme.

** Kakva su vam iskustva u radu i susretu s djecom?*

Ima nešto što sam vidio u radu s djecom...Kad dođem pred djecu, i bude nered, galama, ne možeš pridobiti pozornost... i kad počnem govoriti istinu, tada nastaje mir. Kad se govori istina, svi utihnu. Glad ljudske duše da čuje istinu jača je od tjelesne gladi.

** Kada ste se profesionalno počeli baviti književnošću?*

Sve se događalo kao po nekoj čaroliji. Odnio sam u Mladost glavnoj urednici svoj roman Divlji konj. Ali knjiga je najprije dobila jednu negativnu recenziju, nađena mu je zamjerka da to nije knjiga za djecu, već za odrasle. Međutim, ja nisam htio da se knjiga nigdje drug-

jave da im je ta knjiga promijenila život. Knjiga nije nastala iz mašte, već iz grozničave situacije u kojoj sam se osjećao kao mrtav čovjek i potrebe da opet budem živ.

*** Što smatrate svojim najvećim postignućem u životu?**

Bogatstvo koje imaš su obitelj, par prijatelja i posao koji radiš. Ako to uspiješ stvoriti, ako to održiš, ostalo ti se nadograđuje, sve ti se nadoda. Ali suština i osnova svega su - obitelj, par prijatelja i posao koji radiš.

*** Čime se najradije bavite u slobodno vrijeme?**

Najdraže mi je druženje s prijateljima.

*** Koju osobinu kod ljudi najviše cijenite?**

Najviše cijenim iskrenost. Međutim, istina je kao nož. Mora se pažljivo postupati s istinom, ali sam za to da se istina kaže.

*** Zašto je vrijedno živjeti?**

Mi smo zapravo čudesna stvorenja i život je dar. Svi imamo neki dar, ali ne da bismo se pravili važni, nago s tim darom pomažemo ljudima oko sebe. Pitate me o smislu života. Ispričat ću vam jednu priču.

Bio jednom starac koji je sve znao. Jednom mu je došao mladić i pitao ga što je smisao života. Starac ga je odveo do jedne klisure s koje se vidjela morska pučina. Starac mu pokaže u daljini jedrilicu i upita ga što pokreće tu barku. Mladić mu odgovori da ju pokreće vjetar. Starac ga upita što radi čovjek na toj barci. Mladić mu odgovori da okreće jedro tako da ga zahvati vjetar. Starac mu na to reče: Smisao života ti je da okreneš svoje jedro tako da ga zahvati sila koje te stvorila.

Josephina Tanushi, Leon Benčić Büro, Tea Sansa, Sara Periša, 8. a, Svemir Mandana Milićević, Ana - Marija Babić, Maja Mičić, 8. b, Katarina Paus, 8. b

dje objavi, osim u Biblioteci Vjeverica jer me oduvijek oduševljavalo popis knjiga i pisaca na kraju njihovih izdanja i meni je bio san naći se među tim ljudima. Kad je urednica vidjela kako sam odlučan u tome, dala je knjigu na još dvije recenzije koje su bile pozitivne. Knjiga se trebala zvati Mustang, ali shvatio sam kako je naslov Divlji konj bolji jer sadrži putanju - divlji prema pitomom. Ulazak Divljeg konja u Biblioteku Vjeverica, kao najveću izdavačku kuću, bio je najveći događaj.

*** Kako je nastao roman Divlji konj? U čemu ste pronašli**

nadahnuće?

Kao mlad čovjek zamišljao sam da je sreća u životu kad uživaš, da tebi bude dobro. Problem je u tome da to hoće i drugi, tako dođeš u sukob s ljudima. Tad se moj život raspao kao kad kristalnu vazru razbijete u komade. Imao sam osjećaj kako mi je život otišao u vjetar. Dakle, tražeći taj put kako da tu vazru sastavim natrag, da život formiram od početka, tako je nastala ta knjiga. Nakon toga život mi se sasvim promijenio i pomislio sam ako je meni knjiga toliko pomogla, možda će još nekom. I to mi se sad događa - ljudi mi se često

Glavne face

U razredu je Leki faca glavna
Uvijek važan, uvijek snažan,
U zadnjoj se klupi pravi važan.

Pored njega Robin glavom klima,
Učiteljima svima,
Zadaću opet napisao nije,
Cijeli razred mu se smije.

Ništa bolji od njega nije
Stefano što se iza Luanne krije,
On stalno s Antoniom melje,
I ne ispunjava profesoričine želje.

Za razliku od njega Antonio se
trudi,
Iz zimskog sna polako se budi,
Ocjene su mu sve bolje,
Sad kad ima malo više volje.

Klara mudro na satu šuti,
Ali svi znaju da nešto muti,
Neduzno se smiješi,
I zna da ni u čemu ne griješi.

Luanna je glumica prava,
Ne gine joj svjetska slava,
Na satu se pametna pravi
I uvijek se nešto žali.

Ana-Marija sve strpljivo podnosi
Dok Michell bude ju po nozi,
Čudno je da nogomet voli,
Messi i Neymar su joj idoli.

Michell oduvijek pistu sanja,
I da joj se cijeli svijet klanja,
Manekenka ona želi biti
I svu svjetsku slavu pokupiti.

Nina svoju filozofiju ima,
Koja ne paše baš svima,
Tetkom je Klara zove,
Što njeni živci ne vole.

Sara i Tea ko sijamski blizanci,
U hrvatskom najveći specijalci,
A nekada su bili profesionalci,
Učiteljica na njima riječi ne štedi,
Ali to njima ništa ne vrijedi.

Grbinu je lopta glavna fora,
U školu je nositi mora,
Ispod klupe ju krije,
I učiteljici se u facu smije.

Bepo je pravi mali znalac,
I u sportu profesionalac
On nastavu pozorno prati,
Na ispitu uvijek sve će znati.

Josephina uvijek se pravi fina,
Ali u njoj ima i vatre i dima,

Leonu ni filozofi nisu ravni
U trećem redu on je glavni.
On cinik je pravi,
Lud i otkaćen u glavi.
Zadaće on ne piše
Ali uvijek želi znati nešto više.

Elsar zvani Pićo,
On od Leona sve upija
Ali od glave mu se sve odbija.
Profesoricu nikada ne prati
Pa mu zvono muke skrati.

Paolo nogomet obožava
I na hrvatskom u trećoj klupi spava.
Paolo je osebujan lik
Za zavesti curu on je pravi tip.

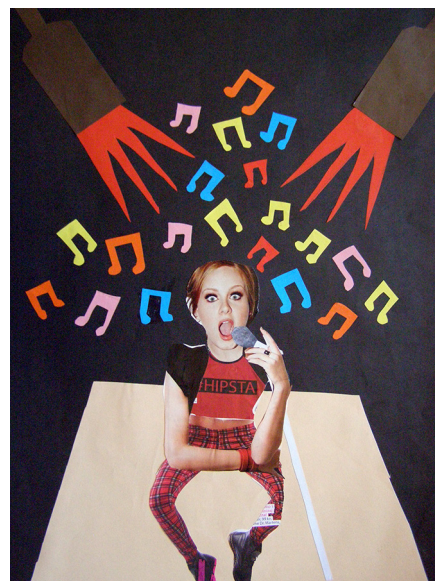
Morisov rukopis nitko ne shvaća,
Ali on na to pažnju ne obraća,

Pliško je u razredu pravi veseljko,
Nije mu ravan ni Pervan Željko.

Anton zatvara treću kolonu
U ovom razredu on je na tronu.
On je predsjednik pravi,
I sve on ima u glavi.

Razrednica je naša profesorica
Morena
Ona je uistinu vesela žena,
Ali kad netko nešto zabrlja, uvijek
na srou nadrlja.
Učiteljica Morena pomalo se
Za odlazak svojih đaka sprema,
a dotada spasa joj nema.

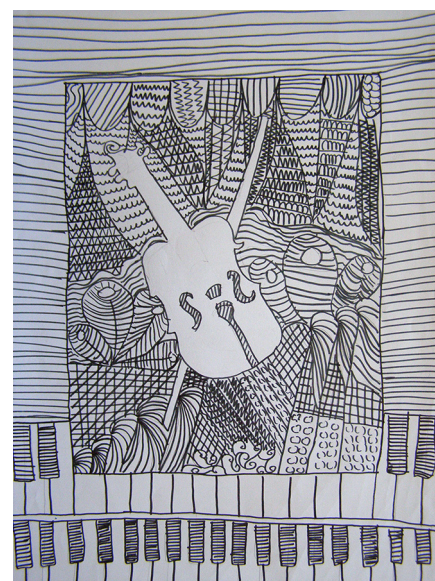
učenici 8. a

Erna Kuralić, 8. b

Maja Mičić, 8. b

Nina Katarin, 8. a

Nitko nikad kao mi

Takav razred nikad nitko nije vidio
Jer nikad ni jedan takav nije bio.
Dobra smo mi raja
Sve kraljica do kralja.
Ne znam gdje da počnem, da l' od
jedne Nikoline
Ili bolje Geraldine.

Ajde od Morena
Koji je prava nina-nena.
Opasan ko kobra
Pa ga zovu Cobra.
Dva Matea imamo
I nikako da s njima na kraj izađemo.
Kirac odlično očima vrti,
A učitelji, kad to vide, odmah su
nadomak smrti.
Frank je biser sam po sebi
Nikad on radit ne bi.
Tu je i Maurizio
Koji je nekad pismen bio,
Leon je uvijek prisutan,
Ali nikako da mu iz usta riječ izađe
van.
Haiku odlično piše,
Ali na tjelesnom treba poraditi malo
više.

Ajmo sad i cure malo,
Jer i njih bi se obraditi trebalo.
Gerry uvijek za akciju najspremnija,
Ali kad je u pitanju fizika, ipak malo
povučenija.
Ana-Marija i Nina uvijek sve znaju
I s ponosom hodaju.
One su u razredu našem najbolje
Pa što se srednje tiče, već imaju
neke želje.
Pravi je ipak frajer Neli
Koji poljupce dijeli.
Maja i Katarina uvijek nešto pričaju
I o nekim dečkima raspravljaju.
Evo sad sam na pola
Pa da vam odmah kažem da za
mene nije škola.
Ja više volim nogomet,
A i radije bih zaplesao balet,
A ne svako jutro opet u taj školski
svijet.
Imamo još i Nikolinu koja se uvijek
nešto izvlači
I u zadnjem času još nešto uči.

Erna i Lara uvijek u zadnjoj klupi
žvačući
Pomno prate kad će učiteljica doći.
Sara nikad nije umorna
I uvijek je za neku šalu spremna.
Erik je glavni kad se treba smijati
Ali ni njemu ni drugima ne ide kad
se nešto treba računati.
Matej djeluje ozbiljno,
Ali to nije stvarno.
On se voli smijati
I šale zbijati.
Onda još ostaje Eleonora
Koja je baš fora,
Ima puno prijatelja
Ali i obožavatelja.
Skoro sam Robertu zaboravio,
Ali onda ne bih cijeli posao obavio.
Ona je uvijek mirna, nikad se ne
ističe
I ne širi lažne priče.

Ali zaboravio sam nekog
Aslana, cara malog,
On više s nama nije
Jer se negdje u Puli krije.

Sad nema više nikog koga bih u
pjesmu staviti mogao,
Možda bih još razrednicu spome-
nuti trebao.

Ona uvijek za Crveni križ novac
skuplja,
Ali koverta joj ostaje šuplja.
Uvijek nas je korila,
Da učimo molila,
I nikad nije ljubav za nas krila,
I uvijek bi nas na prvo mjesto
stavila.
Na svemu što nam je dala
Kažemo joj hvala.

Svemir Mandana Milićević, 8. b

Geraldine Kristaj, 8. a.

Mateo Kirac, 8. b.

Učenje je vrijedan dar

3. prosinca 2015. od 18 do 20 sati drugu godinu zaredom u našoj je školi organizirana Večer matematike. Aktiv učiteljica razredne nastave i Aktiv učitelja matematike, potaknuti pozitivnim prošlogodišnjim iskustvom, uključili su se i ove godine u projekt Hrvatskog matematičkog društva te za učenike od 1. do 5. razreda priredili niz interaktivnih radionica. U radionicama su uz učenike sudjelovali i njihovi roditelji, a mogli su se okušati u različitim zadacima i igrama: Mlin, Memori, Tangram, Sedam pločica mudrosti, Kinesko množenje i dr.

U večernjim satima, kad je škola uobičajeno prazna i tiha, u školi se okupio velik broj sudionika, ljubitelja matematike spremnih za nove matematičke izazove. Zadacima su svi pristupali vrlo ozbiljno i usredotočeno, a sudeći po zadovoljnim izrazima lica, i učenici i njihovi roditelji, uživali su u ovakvom obliku rada i druženja.

Večer matematike je projekt koji donosi svježinu u uobičajeni oblik nastave, potiče ne samo matematičku pismenost, znatiželju, upornost i kreativnost, već daje novo viđenje rada u školi. Večer matematike potvrđuje da škola može biti mjesto vedra duha u kojem "teška"

matematika postaje zabavna igra, udaljeni nastavni sadržaji postaju životno primjenjivi, a cjelokupno učenje postaje radosno otkriće. Upravo kao što glasoviti fizičar kaže: Učenje mora biti tako postavljeno da to što se učeniku nudi, on primi kao vrijedan dar, a ne kao mučnu dužnost. Večer matematike, ostvarena zajedničkim trudom učitelja, učenika i roditelja, to i dokazuje - učenje i znanje matematike su doista vrijedan dar.

Radionica: Čitaj (o) psu

Udruga za Pet therapy Indeficijent Vinkuran pokrenula je Projekt R.E.A.D. (kratica za Reading Education Assistance Dogs), program Čitaj (o) psu, u koji se krajem ožujka uključila i naša škola.

Školska knjižničarka Dušanka Đokanović dva puta tjedno dočekuje učenike koji čitaju psu u posve opuštenoj i mirnoj atmosferi. Formirane su dvije grupe učenika od 1. do 4. razreda. U projektu sudjeluju uz matičnu i područne škole. Učenici iz PŠ Ližnjan i Šišan dolaze u Medulin, dok se učenici iz PŠ Banjole okupljaju u Vinkuranu.

Svaki susret djece, voditelja udruge Aleša Furlana i Goranke Rosande Furlan započinje uvodnim razgovorom, a nastavlja se čitanjem priča psu. Udruga ima četiri psa, posebno obučena i trenirana za ovu vrstu aktivnosti. I po naravi to su mirni psi, ali uz posebnu obuku i redovite sistematske preglede koje obavljaju dva puta godišnje oni su posve pouzdani i pripremljeni za rad s djecom.

Čitanje je dobrovoljno, svaki učenik čita ako i koliko želi, priče po izboru. Pas je strpljiv i zahvalan slušač. Potvrđeni su mnogi terapijski učinci koje čitanje psu omogućuje, a to je čitanje bez straha i na-

petosti, u vedrom i veselom raspoloženju, a to dovodi do jačeg samopuzdanja i boljih socijalnih vještina.

U knjižnici se posebno priprema prostor, sa strunjačama i jastucima na podu na koje djeca sjedaju da bi očima bila u istoj razini sa psom. Djeca poseban trud ulažu u čitanje i kažu da puno bolje čitaju u knjižnici psu nego u razredu. Čitanje poprima novo značenje - postaje privlačna i zabavna aktivnost, a odnos povjerenja između djeteta i psa pridonosi većoj opuštenosti i jačoj koncentraciji. Čitanje psu ne čini nas samo boljim čitačima, već i boljim osobama.

Klokan bez granica

Već petu godinu zaredom u našoj se školi održava natjecanje u logičkim matematičkim zadacima Klokan bez granica. Ove se godine odazvalo pedesetak učenika drugih, trećih i četvrtih razreda iz područnih škola Banjole, Šišan, Ližnjan i naše matične škole.

Porazgovarali smo s natjecateljima koji su nam prenijeli svoja iskustva i dojmove.

Petra Pulić, 4. a

Volim matematiku od prvog razreda i uvijek samostalno rješavam zadatke, jedino mi ponekad pomogne brat Anton. Osim matematike najviše volim njemački jezik. Sudjelujem na natjecanju Klokan bez granica od drugog razreda. Neki su zadaci bili lagani, ali bilo ih je i za ozbiljno razmišljanje. Test se rješavao 75 minuta, ali neki su bili i ranije gotovi.

Hana Vlačić, 4. a

Najviše volim matematiku, njemački i likovni. U 5. mjesecu spremamo se za grupno natjecanje iz matematike Piko u Puli. Spremamo se i na Kongres učitelja matematike u Zagreb.

Luka Vasilić, 4. a

Volim matematiku. Nije mi laka, ali se trudim. Prošle godine osvojili smo pehar na festivalu matematike u Puli. Svake godine smo sve sigurniji jer smo puno toga naučili. Mi smo jedini sve izlagali, dok su ostali čitali.

Julia Juničić, 7. c

KLOKAN BEZ GRANICA 2015.

U međunarodnom matematičkom natjecanju sudjelovali su učenici naše škole od 2. do 4. razreda (MŠ i PO). Rezultati natjecanja i rang liste objavljene su sredinom mjeseca svibnja 2015. godine.

U kategoriji Pčelice (učenici 2. razreda), u Republici Hrvatskoj, natjecalo se 592 učenika. Učenik 2.b (sada 3.b) razreda, Viktor Matić, osvojio je 27. mjesto.

U kategoriji Leptirići (učenici 3. razreda), u Republici Hrvatskoj, natjecalo se 633 učenika. Učenice 3.a (sada 4.a) razreda, Sara Rojnić osvojila je 16. mjesto i Sara Lorencin 24. mjesto.

FESTIVAL MATEMATIKE: MATEMATIKA +

U Puli se 6. svibnja 2015. godine, u organizaciji Matematičkog društva Istra, održao 10. Festival matematike – Matematika + na kojemu su sudjelovale osnovne i srednje škole iz Hrvatske.

Učenici 4.a razreda (tada su bili 3.a): Vanesa Buršić, Sara Lorencin, Enna Počerek, Petra Pulić, Luka Vasilić i David Bolković veoma uspješno su predstavili projekt „Malin na jadra“ za što su dobili i posebnu pohvalu te pehar/statuu. U istraživanju i stvaranju projekta sudjelovali su i učenici: Cukon Paola, Hana Vlačić i Marko Vugrinec. Učenici su povezali sadržaje matematike sa zavičajnom nastavom.

Isti projekt učenici će predstaviti ove godine, krajem lipnja u Zagrebu, na 7. Kongresu nastavnika matematike RH kojemu je glavna tema Suvremeni trendovi u nastavi matematike.

Učiteljica Irena Juran

ZANIMANJE: RAZREDNIK

Biti razrednik više je od učiteljskog posla. Razrednici su kao zamjenski roditelji, što im zadaje više briga nego ostalim učiteljima. Samo razrednici znaju koliko je njihov posao odgovoran i težak, ali također znaju da u tom poslu postoji ljepota i čar.

Što se od razrednika očekuje? Razrednik mora (bar bi trebao) biti opuštena osoba, a opet pomalo i stroga. Mora znati komunicirati s djecom i mora imati strpljenja. Razrednik ostaje u školi puno duže i ima različita zaduženja. Upravo zato što ne znamo mnogo o tom poslu, zamoli smo neke razrednike da nam iznesu svoja razmišljanja i dugogodišnja iskustva. Pitali smo ih što za njih znači biti razrednik, što im je ljepši, a što teži dio posla, koliko su godina razrednici, jesu li se generacije promijenile i kakvu poruku imaju za svoje učenike.

Natalija Zoričić, učiteljica prirode i biologije

1. To je za mene odgovorna uloga. Razrednik je osoba koja prati svoje učenike u njihovom procesu sazrijevanja, rasta te pripreme za svakidašnji život. Da bi u tome bio uspješan, treba biti stručano osposobljen, stalno učiti, imati pozitivan i iskren pristup, znati aktivno slušati i pružati učenicima podršku.

2. To je za mene neposredna komunikacija s učenicima. Razred je skupina različitih karaktera i osobnosti. Uvijek me veseli kada zajedno uspješno stvorimo pozitivno ozračje u razredu, poticati se, međusobno pomagati, šaliti i veseliti se svakom uspjehu.

3. Najteži dio je onaj u kojem treba rješavati probleme i sukobe; bilo među učenicima, učenicima i učiteljima ili pak odgovarati na pritužbe roditelja. U tom dijelu treba imati puno takta, strpljenja i razu-

mijevanja kako bi ishod bio na zadovoljstvo svih sudionika događaja.

4. Radim u prosvjeti 24 godine i samo jednu godinu nisam bila razrednik.

5. Djeca su uvijek ista: neki su odgovorni, drugi manje, neki su veseli i zaigrana, drugi ozbiljni ili povučeni. Uvijek se među njima nađe i onih s kojima nije lako, ali su oni srećom u manjini. Međutim, danas je puno teže komunicirati s roditeljima. Oni danas rjeđe prihvaćaju sugestije i dobronamjerne savjete razrednika i često brane svoju djecu i onda kada to ne zaslužuju. Time im nažalost odmažu jer im ne postavljaju granice u odgoju, a to je jako važno za njihovo kasnije uspješno uključivanje u samostalan život.

6. Učite jer znanje je moć. Ono će vam pomoći da idete putem svojih želja, da ostvarite svoje snove i budete sretni.

Miroslav Šop-Kebert, učitelj geografije

1. Biti razrednik za mene znači veliku odgovornost da se izvede jedina generacija učenika na pravi put i da ih se nauči kako će se boriti za zahtjevima današnjice.

2. Kao najljepše u poslu razrednika je stjecanje novih prijatelja.

3. Najteža u poslu razrednika je suradnja s roditeljima i mnogo papirologije.

4. Ovo mi je peta godina razredništva.

5. Danas je mnogo teže raditi s djecom jer su to moderne generacije koje odrastaju uz puno tv-programa i igrica. Malo vremena provode u prirodi i na igralištu. Danas se uopće manje poštuju učitelji.

6. Svojim učenicima bih poručio da slušaju svoje razrednike, da malo više uče, pišu zadaće i poštuju svoje učitelje.

Deborah Brajković, učiteljica hrvatskog jezika

1. Biti razrednik za mene je najodgovorniji posao u školi. Razrednik je odgovoran za sve što se tiče njegovih učenika. Ipak, lijepa je ta odgovornost jer radiš s djecom koja će jednog dana postati ljudi, a ti si dio toga.

2. Najljepši je dio razredničkog posla osobita povezanost s razredom. Razrednik i razred dišu kao jedno, rastu zajedno i uče zajedno. Iako radim već dugo, sa svakom generacijom nešto novo naučim.

3. Najteži dio razredničkog posla ponekad je suradnja s kolegama i s roditeljima. Ima prekrasnih

roditelja koji će rado poslušati savjet razrednika, no ima i onih s kojima je teže ostvariti dobru suradnju.

4. Razrednica sam šesnaest godina. Posao u razredu je za mene uvijek isti..

5. Generacije se ne mijenjaju previše, djeca su djeca. U svakoj generaciji ima djece s kojima je lako raditi i ima djece koja su izazov.

6. Poručila bih svojim učenicima da budu hrabri, da teže nečemu, da jednog dana postanu dobri ljudi.

Tina Ribić, učiteljica hrvatskog jezika

1. Otkada radim u školi, ujedno sam i razrednica. Tijekom niza godina postajalo mi je sve jasnije koliko je taj posao složen, zahtjevan i odgovoran. Biti razrednik znači jako dobro poznavati osobnosti, karakterne crte i temperament svojih učenika. To podrazumijeva da se morate jako posvetiti svom razredu i angažirati u pripremanju, stručnom usavršavanju, razvijati se i učiti kao čovjek, prilagođavati se potrebama učenika, biti im pozitivan uzor. To je vrlo osjetljiv i težak zadatak.

2. Najljepši dio razredničkih poslova je neposredan rad s učenicima, druženje i razgovor s njima, jer uvijek prenose mladenačku vedrinu i životnu radost. Uz djecu se uvijek osjećate mlado.

3. Najgori dio razredničkog posla mi je ispisivanje pedagoške dokumentacije i svi administrativni poslovi.

4. Sada sam razrednica 6.b razreda i oni su moja sedma generacija. U svom radnom vijeku samo tri godine nisam bila razrednica. Tada sam uvidjela koliko je lakše učiteljima bez razredništva, ali istovremeno jako mi je nedostajao osjećaj da imam razred koji je moj.

5. Generacije su se svakako promijenile, ali promijenilo se i cjelokupno društvo. S djecom je uvijek bilo zahtjevno raditi, međutim

kad vidite svoje bivše učenike kako su izrasli u pametne i uspješne ljude, to vas ispunjava osjećajem zadovoljstva i ponosa. Tada se osjećate dobro i ne razmišljate o težini posla.

6. Dragi moji učenici, budite veseli, prihvaćajte životne izazove, razmišljajte pozitivno i optimistično, razvijajte i ostvarujte sve svoje potencijale.

Nataša Kukulja, učiteljica informatike

1. Kada sam ove školske godine dobila razredništvo petog razreda, iako sam bila sretna, moram priznati da sam bila i poprilično zabrinuta. Smatram da je to najsloženije zaduženje svakog učitelja. Prisutan je veliki osjećaj odgovornosti, a često se luta metodama pokušaja i pogrešaka tražeći najučinkovitiji način rješavanja učenikovih potreba.

2. Najljepši dio razredničkih poslova je zasigurno odnos s učenicima. Odnosi koji se stvaraju važni su za kvalitetu i poštivanje do-

govorenih pravila. Smatram da su oni ključni za dobru suradnju i uzajamno poštovanje.

3. Iskreno, ništa nije lako. Od problema samih učenika do popunjavanja razredne knjige, različitih administrativnih poslova, vođenja razrednih vijeća i roditeljskih sastanaka. Sve zahtijeva puno predanog rada i volje da se stvari učine kvalitetno.

4. Razrednica sam prvu godinu.

5. S obzirom da se mijenja sve, tako se mijenjaju i djeca. Mislim da su današnje generacije naprednije, ali razlog tomu je što žive u takvu dobu, dobu koje je prepuno informacija koje su trenutno dostupne.

6. Kad usporedim svoje školovanje s današnjom školom, mislim da je danas teže raditi.

7. Učite, zabavljajte se i nadam se da će vam škola biti mjesto sretnog i veselog djetinjstva.

Ana-Marija Babić, 8. b
Julia Juničić, 7. c

Zasluzena mirovina

Krajem prošle školske godine u mirovinu smo otpratili našu učiteljicu matematike Dženanu Svičarović. Uz zahvale na dugogodišnjem predanom radu, članovi kolektiva poželjeli su joj puno sreće i zdravlja u zasluženju mirovini. Radni vijek provela je promičući učenje i znanje matematike, motivirajući učenike svojim entuzijazmom, potičući ih na istraživački, kreativan i slobodan način razmišljanja. Kao jedna od prvih članica Društva matematičara i učitelj mentor zaslužna je za uspjeh mnogih učenika koji su na natjecanjima ostvarivali zapažene rezultate, kao i za mnoge generacije kojima je matematika bila omiljeni predmet, a ona omiljena učiteljica.

U nastavi je ključan dobar učitelj

Intervju sa Sašom Lakićem, učiteljem kemije

Učitelj Saša Lakić ove je školske godine sudjelovao u novoj cjelovitoj kurikulumnoj reformi koja najavljuje bitne promjene u našem obrazovnom sustavu. Jedna od najavljenih promjena je uvođenje devetogodišnjeg obrazovnog sustava, a predviđene su promjene i na području sadržaja, ishoda, vrednovanja. Budući da je učitelj Lakić prvo polugodište proveo u radu stručnog tima, po povratku u školu zamolili smo ga za razgovor kako bi nam otkrio svoja razmišljanja o postignutim rezultatima i svojim očekivanjima od kurikulumne reforme.

Učitelj Saša zanimljiv je učitelj, poznat među učenicima po svojim legendarnim predavanjima i nesvakidašnjim metodama, svaki sat čini posebnim ubacujući u predavanja svoja životna iskustva po čemu su nam predavanja zanimljiva i bolje ih pamtimo. Saznali smo ponešto i o njegovom profesionalnom kao i privatnom životu.

1. U prvom polugodištu sudjelovali ste u radu na kurikulumnoj reformi. Što kurikulumna reforma donosi novog?

Kurikulumna reforma zasniva se na plemenitoj ideji mijenjanja sustava školstva, zato što svi dobro znamo koliko su djeca nezainteresirana i koliko ima gradiva koje nema nikakve praktičke vrijednosti. To na neki način treba mijenjati. Reforma donosi nešto novo, ali ništa legendarno. Glavna je stvar da više nećemo definirati sadržaje koje ćemo morati raditi u školama već definiramo ishode – tj. pokušavamo definirati skup znanja i vještina koje učenik treba usvojiti u nekom razredu. Osim toga, svjedok sam tome da nastavnici prvi put nešto glasnije traže bolje uvjete za rad (što je osnovni pokretač stvari na bolje u obrazovanju) no, pošto to uvelike ovisi o novcu, mislim da će biti ona: "Tresla se brda, rodio se miš." Međutim, bez obzira na sve reforme, u nastavi je

ključan dobar učitelj. Učenici uzimaju mnogo energije, ali je i vraćaju i sav se rad s djecom isplati. Na kraju, važan je pogled u očima koji odaje da je učenik naučio gradivo i ponosan je na sebe zbog svog postignuća.

2. Kako ste zadovoljni postignutim u kurikulumnoj reformi i zašto?

Kurikulumna reforma je samo pitanje forme. Nisam pretjerano zadovoljan, jer općenito nisam zadovoljan promjenom forme, a da se pritom ništa bitnoga ne mijenja. U nastavi kemije pokušali smo napraviti zaokret. Donekle sam ponosan na to jer smo izbacili gomilu nepotrebnog gradiva i tako otvorili mnogo mjesta za eksperimente. Na satu kemije radimo eksperimente, ali ih uglavnom radim samo ja jer nemamo vremena uključiti učenike zbog preopširnog gradiva. Učenici dobro pamte činjenice, ali im nedostaje praktičnog znanja i povezivanja činjenica. Važno bi bilo napraviti ravnotežu između pokusa i teorijskog gradiva. Ne sviđa mi se kako današnji ljudi shvaćaju eksperiment, kao nešto šareno i zabavno,

a da ga uopće ne moraju razumjeti. To nije eksperiment. Ne dajem djeci da rade eksperiment kod kuće jer se on mora voditi u kontroliranim uvjetima i iz njega je potrebno izvući neke zakonitosti. Kad eksperiment donesu učenici od kuće, to je lijepo kao šareni paket, ništa nisu naučili i zaključili, a možda im je to netko drugi uradio. Nova reforma je lijepa, ali također me podsjeća na šareno pakiranje. Međutim, ako je nastavnik dobar, on je uvijek dobar i zna prenijeti znanje bez obzira na reforme.

3. Koje su, po Vama, najvažnije osobine za rad s djecom?

Može se s didaktičkog stajališta objasniti što je dobar nastavnik, ali odgovor je puno složeniji. Mislim da učitelj mora voljeti svoj posao i mora cijeniti mlade osobe, mora ih znati slušati i zaslužiti njihovo povjerenje. Ako učitelj poštuje svoje učenike, davat će im puno i puno će tražiti. Učitelj koji puno traži ne traži to zbog sebe; učenici ne daju znanje njemu, već sebi. Dobar nastavnik mora biti stručan i

dosljedan. Važno je navesti učenike da shvate kako mogu svladati svako gradivo samo ako se potrudu.

4. *Kako Vam je bilo vratiti se u školu na početku drugog polugodišta i kakav je bio susret sa sedmašima?*

Bilo mi je jako lijepo vratiti se u školu učenicima, iako sam prvih par tjedana bio umoran i ostajao bez glasa. Ali to mi je bio psihički odmor nakon mnogobrojnih razgovora u kojima se govori puno, a kaže malo. Susret sa sedmašima je uvijek isti, a opet svaki je drugačiji. U prvom susretu utvrđujemo pravila ponašanja, a nakon nekog vremena djeca se prilagode mom načinu rada. Bitno mi je da se nastavni proces odvija kako treba.

5. *Znamo da volite planinariti i putovati, pa nas zanima koja su najljepša mjesta koja ste posjetili?*

Svijet je toliko velik i predivan, ali bez obzira na to planina mog srca je Velebit. Ne kažem da je negdje priroda ljepša ili ružnija, ali Velebit sam otkrio na fakultetu i na njemu sam naučio puno životnih stvari. Kad planinariš, shvatiš kakvi su ljudi i sve maske padaju. Ti si s ljudima, i ono što imate - imate, ono što nemate - nemate. Vrlo brzo će osoba koja je razmažena i misli samo na sebe to i pokazati. Vrlo brzo će osoba koja gine za ekipu to pokazati.

Na planini brzo shvatiš jesu li ljudi zapravo onakvi kakvima se predstavljaju. Pitati koje je najljepše mjesto nije fer.... Volim Sloveniju, švicarske i njemačke Alpe, uglavnom Europu, ali ne ginem za vrhovima. Mont Blanc je danas postao turističko mjesto. Danas planinari troše gomilu novaca na nepotrebne stvari, a kad se sjetim naših starih planinara - sve se osvajalo u pamučnim majicama, bez penjačica i skupe opreme, ali sa pregršt duha. Uvijek volim slušati stare planinare i otkrivati koliko je njihovo srce. Meni je važan

put, a ne osvajanje vrha. Savjetujem da pročitate jednu predivnu knjigu o planinarenju "Put" Nejca Zaplotnika.

6. *Čime se bavite u slobodno vrijeme?*

U posljednje vrijeme igram šah, sviram gitaru i bavim se fotografijom. Imam stari ruski fotoaparat. Smatram da su stari aparati bili bolji od svih ovih danas, današnji su lakši i praktičniji, lakše stvaraju slike. Volim crno-bijele fotografije. Smatram da su stari fotografi bili pravi majstori. Volim čitati. Omiljena knjiga nekad mi je bila Sto godina samoće, a danas mi je najomiljeniji pisac Ivo Andrić i njegov roman Na Drini ćuprija. Neke izuzetne knjige morate pročitati više puta u životu i svaki put su novo otkriće.

Tae Sansa, Sara Periša, 8. a

Dobro bi bilo u sve škole uvesti e-dnevnik. Bilo bi dobro kad bi se mogli uvesti tableti koji bi zamijenili knjige i radne bilježnice. Željela bih da bude više zanimljivih sadržaja u knjigama i da učitelji učenike ne zamaraju nepotrebним stvarima.

Nina Katarin, 8. a

Naš obrazovni sustav nije potpuno loš, ali ima mnogo negativnosti. Osobno sam nezadovoljan načinom ocjenjivanja i ispitivanja koji može biti vrlo stresan za učenike. Također sam nezadovoljan nekim predmetima koji se baziraju na prirodno urođenim sposobnostima, poput glazbenog, tjelesnog i likovnog. Mislim da se neki predmeti ne bi trebali ocjenjivati jer oni koji nemaju potrebne sposobnosti, imaju male šanse dobiti dobre ocjene.

Leon Benčić Büro, 8. a

A što o svemu misle učenici i kakve promjene žele u novoj kurikularnoj reformi?

Mislim da je previše gradiva i previše definicija i štrebanja napamet. Preopterećeni smo teorijom i podacima koji nam neće trebati u životu. Nadovoljno je vremena za praktične zadatke i vježbe. Škola bi trebala počinjati od 9 sati. Bilo bi dobro uvesti u školu domaćinstvo

Ana-Marija Peleško, 8. a

Meni su u školi metode učenja prihvatljive, iako bi se mogle još poboljšati. Učitelji su odlični, ali program učenja je prenatrpan. Mislim da bi se gradivo trebalo bolje prilagoditi učenicima. Neki bi glavni predmeti mogli postati izborni. Jedan od glavnih problema škole je stres. Ocjene postoje, ali nisu glavni pokazatelj znanja. Neki učenici teže podnose pritisak. Mislim da ocjene ne bi trebale biti jedino mjerilo znanja. I učenici se trebaju promijeniti jer mislim da su prelijeni.

Ivan Pliško, 8. a

Mislim da bi se trebale ukinuti ocjene jer to samo opterećuje djecu. U školi bi trebalo biti više praktičnih radova, a ne samo definicije. Na pojedinim predmetima bi se trebala smanjiti krutost i nepravdna očekivanja učitelja.

Moris Macuka, 8. a

Prijam prvašića

7. rujna započela je nova školska godina, a najviše uzbuđenja donijela je novoj generaciji prvašića. Učenike i njihove roditelje riječima dobrodošlice dočekala je ravnateljica škole Dragica Dorić zaželjevši im puno uspjeha i radosti u prvom razredu. Uz pjesmu, igru i šalu program su vodili Miki i Mini i sudeći

po osmjesima na dječjim licima vjerujemo da će se naši novi učenici u školi osjećati sretno i zadovoljno.

Prvašiće su dočekale i pozdravile učiteljice: Branka Puškadija (matična škola), Suzana Vidović (PŠ Ližnjan), Ljiljana Brenko (PŠ Banjole), Nataša Zenzerović (PŠ Šišan).

Matična škola

PŠ Banjole

PŠ Ližnjan

PŠ Šišan

Hrvatski olimpijski dan

Kao i svake godine 10. rujna obilježili smo Hrvatski olimpijski dan, a svečana uloga nositelja olimpijske zastave pripala je našem bivšem učeniku Martinu Dolencu, osvajaču medalja sa svjetskih natjecanja u kiteboardingu. S ciljem promicanja sporta i zdravog života učenici naše škole i polaznici

Dječjeg vrtića Medulin proveli su dan na sportskim terenima Kampa Medulin i odgledali utakmicu odbojke na pijesku. Topao i sunčan dan protekao je u sportskom duhu i vedrom raspoloženju. Kao što znamo: U zdravom tijelu - zdrav duh!

Zahvala sponzorima

Ove nam je godine važna donacija omogućila bolje opremanje informatičkih učionica. U ime svih učenika i djelatnika ravnateljica škole zahvalila je Istarskim supermarketima na velikodušnoj donaciji od deset računala. Uvođenje informatike u škole nije moguće bez dobre informatičke opremljenosti, stoga nam je svaka pomoć i podrška dobrodošla.

Maškare

9. veljače kao što običaji nalažu, zabavili smo se uz fritule, maske, pjesmu i ples, na kraju smo osudili pusta za sve zlo protekle godine i po izrečenoj kazni zapalili ga na školskom igralištu. Učenice 8. a razreda istakle su se u odličnoj organizaciji čajanke na kojoj je bilo zabavnih natjecanja, nagradnih igara i raznih drugih iznenađenja - sve u svemu bila je to dobra zabava!

Svečano obilježavanje 111. godišnjice rođenja Tone Peruška

Učenici naše škole sudjelovali su u svečanom programu kojim su obilježili 111. godišnjicu rođenja istaknutog istarskog pedagoga Tone Peruška, rođenog 1905. u Premanturi. Tone Peruško bio je pedagoški radnik, učitelj i profesor, jedan od pokretača ideje o visokom školstvu u Istri, zaslužan za prosvjetiteljsku misao, nastojanje i trud koji su urodili otvaranjem Pedagoškog fakulteta u Puli.

Uz učenike naše škole svečanosti su prisustvovali i učenici i učitelji iz OŠ Tone Peruška. Susret dviju škola postaje već tradicionalna manifestacija u prostoru stare škole u Premanturi. Sjećanje na velikog učitelja i pedagoga, zaslužnog za razvoj prosvjete u Istri, neka nam bude poticaj da i budućnosti ne zanemarimo njegove misli o jezičnoj kulturi i važnosti materinskoga jezika.

Dan svjesnosti o autizmu

Učenici naše škole obilježili su Dan svjesnosti o autizmu koji se ove godine održao 1. travnja pod motom Autizam: poštovanje, prihvaćanje, inkluzija. Učenici su u zrak pustili plave balone i na takav se način uključili u ovogodišnju akciju iskazujući svoju potporu oboljelima od autizma.

Misli globalno, djeluj lokalno

22. travnja 2016. obilježili smo Dan planeta Zemlje uređivanjem školskog okoliša. U radnoj akciji koju su pokrenuli roditelji vikend ranije postavljeno je kameenje i navezna zemlja na kojoj su učenici zasadili aromatično i ljekovito bilje. U radu su uz učiteljice sudjelovali učenici viših i nižih razreda pokazujući zavidnu spretnost i vještinu u vrtlarskom poslu. Poruke koje su odaslane su da svaka osoba može svojim radom i trudom pridonijeti uređenju okoliša, svi smo pozvani da se priključimo očuvanju čiste i nezagađene prirode, i podsjetimo se: PRIRODA JE STVORILA NAS, A NE MI NJU.

Susret sa Sandrom Perković

Radi jako, bacaj daleko!

U srijedu 20. siječnja u našoj školi priređeno je druženje učenika s hrvatskom atletičarkom, europskom, svjetskom i olimpijskom prvakinom Sandrom Perković. U periodu priprema za atletska natjecanja Sandra Perković već godinama boravi u Medulinu, a ove je godine po prvi put posjetila našu školu.

Dolazak Sandre Perković pobudio je veliko zanimanje učenika i učitelja. U ugodnom razgovoru podijelila je s nama svoja sportska iskustva, sjećanja na školovanje i planove za budućnost.

Sportski počeci

• *Kako ste započeli karijeru i što Vas je potaklo da se bavite bacanjem kugle i diska?*

Započela sam svoju sportsku karijeru još u vrtiću kada sam upisala sportski smjer, a bavila sam se mnogim sportovima: košarkom, odbojkom, skakanjem... Sebe sam najviše prepoznala u bacanju diska i time sam se počela baviti u osmom

razredu osnovne škole.

• *Koliko puta dnevno trenirate i koliko vam treninzi traju?*

Treniram dva puta dnevno, prijepodnevni i poslijepodnevni trening. Prijepodnevni traje oko dva sata, a poslijepodnevni dva-tri sata, treniram svaki dan osim nedjelje.

• *Što ako se razbolite?*

Imam vrlo strogog trenera tako da ponekad i sa temperaturom moram trenirati, ali to nije protiv

moje volje. Ako sam bolesna do te razine da trening više odmaže nego pomaže, onda ne treniram.

• *Zašto ste odabrali baš Medulin za treniranje?*

Zato što se nalazi dva sata vožnje od Zagreba, ugodna je klima, dobri ljudi, dobra atmosfera, odlično osoblje u hotelima te mogu reći da se ovdje osjećam kao kod kuće.

Olimpijsko zlato

• *Koje vam je najdraže natjecanje u kojem ste sudjelovali?*

Definitivno Olimpijske igre 2012. u Londonu.

• *Kakav je osjećaj biti svjetski i olimpijski pobjednik?*

Nakon godina truda, rada i muke koje sam uložila u sport, kad okrunite svoju karijeru s olimpijskim i svjetskim zlatom, mislim da za mene kao sportašicu ne postoji bolja nagrada.

• *Kako vam teku pripreme za Olimpijske igre?*

Mogu se pohvaliti da nikada nisam bila spremnija nego

sada, fokusirana sam i mirna što je najvažnije, važno je ostati mirne glave za sezonu koja dolazi. Ove godine me očekuje i Europsko prvenstvo u Amsterdamu na početku srpnja, kao što znate kroz cijelu moju sezonu isprepletena je i Dijamantna liga koja se sastoji od sedam stanica.

• **Što očekujete od sljedećih Olimpijskih igara?**

Očekujem da dam sve od sebe, želim puno trenirati i puno raditi te doći na igre spremna. Kada sam spremna i kada bacam na svojoj razini, onda se nikoga ne bojim. I ne želim ostvariti neke velike ciljeve, samo doći tamo mirne glave. Vjerujem da bih mogla ponoviti uspjeh s prošlih igara.

• **Koliko ima članova u vašem timu?**

Glavni vođa mog tima je Edis Elkasević koji je ujedno i moj životni partner. On je trener, a tu su još psiholog, liječnik i nutricionist.

Obitelj - najvažnija u životu

• **Što vam je najvažnije u životu?**
Obitelj.

• **Jeste li imali podršku roditelja?**

Uvijek. Oni su moja najveća podrška i smatram da i vi svi danas imate podršku svojih roditelja.

• **Imate li braća i sestara?**

Imam jednog starijeg brata koji je magistar strojarstva i volimo se zezati kako je on pametni dio obitelji, a ja sam radni dio obitelji.

• **Imate li još atletičara u obitelji?**

Moja majka je igrala rukomet, brat hokej, ali nitko prije mene nije se bavio atletikom. Može se reći da smo sportska obitelj.

• **Planirate li osnovati obitelj u budućnosti?**

To definitivno planiram, ali imam samo 25 godina, preda mnom

su natjecanja. Bacači su najbolji od svoje 27 do 31 godine tako da ću tijekom Olimpijskih igara u Tokiju imati 30 godina te bih htjela tamo stići sa zdravim tijelom i zdravom glavom, a poslije ćemo vidjeti što slijedi.

Sjećanja na školu

• **Kako vam je doći u osnovnu školu i sjećate li se vi svoje škole?**

Ponekad znam i otići u svoju staru školu zbog tog prostora i učitelja koji su mi predavali, uvijek je lijepo vratiti se. Mogu reći da je vaša škola jako lijepa.

• **Jeste li kao dijete očekivali da ćete postati atletičarka?**

Kada sam bila dijete, sve mi se vrtilo oko sporta. Išla sam u sportski vrtić i sport me najviše privukao. U svemu što sam radila bila sam dobra, ali da mi je netko rekao da ću biti olimpijski pobjednik u bacanju diska, to definitivno ne bih povjerovala, ali kako su godine prolazile tako sam sve više i više vjerovala u taj svoj san.

• **Kakvi ste bili kao dijete?**

Nemirna.

• **Kakvi ste bili kao učenica?**

Bila sam odlična učenica, završila sam matematičku gimnazi-

ju, prolazila sam s pet i jedini problem koji sam imala je moja tvrdoglavost i od mene se nije moglo očekivati da budem mirna i povučena na satu.

Radi jako, bacaj daleko

• **Koji je Vaš moto?**

“Work hard, throw far.” ili “Radi jako, bacaj daleko.”

• **Tko Vam je uzor?**

U životu ako želiš biti uspješan, ne smiješ imati uzor. Moraš sam sebi biti vođa, možeš gledati kako je netko došao do svog uspjeha, ali ti moraš sam sagraditi svoj put.

• **Što biste radili da niste atletičarka?**

Bila bih profesorica matematike.

• **Smatrate li da imate dobar život?**

Da. Nije istina što kažu da sportaši gube na društvenom životu. Uz dobru organizaciju, prijatelje i podršku obitelji sve se može ostvariti.

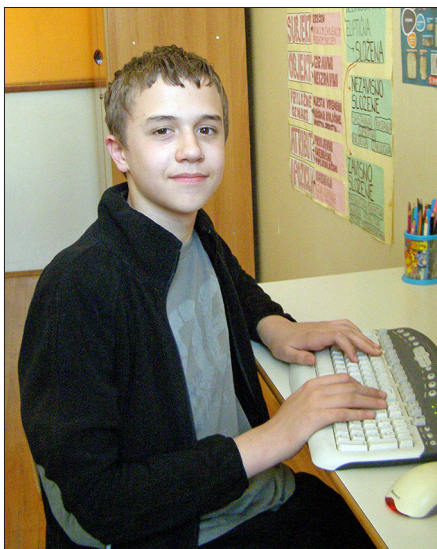
Sandri Perković želimo puno uspjeha na Olimpijskim igrama, nove rekorde i pobjede!

Maja Mičić, 8.b

Svemir Mandana Milićević, 8.b

Dojmovi s Državnih natjecanja

Ove je godine Državno natjecanje u informatici održano u Primoštenu krajem ožujka. I ove je godine na njemu sudjelovao naš Patrik Blašković, učenik 6. b razreda, i osvojio izvrsno 4. mjesto na Infokupu.

• **Otkada se baviš informatikom i što te tome privuklo?**

Bavim se otprilike od trećeg razreda, a tome me privukao tata, on me naveo da se počnem baviti programiranjem. On je učitelj informatike u OŠ Centar i želio je prenijeti svoje znanje i na nas djecu. Meni se programiranje odmah sviđjelo, ali moju sestru su zanimale druge aktivnosti.

• **Što ti je najzanimljivije u informatici?**

Najzanimljivije je kad dobijete težak i kompliciran zadatak, a ipak ga uspijete riješiti.

• **Kako je bilo ove godine na Državnom natjecanju u Primoštenu?**

U Primoštenu sam bio četiri dana. Natjecanje je bilo organizirano u Hotelu Zora, u mojoj kategoriji sudjelovalo je desetak učenika. Trajalo je dva sata, a rezultate smo saznali sljedećeg dana. Prošle godine bio sam drugi i to ni najmanje nisam očekivao, a ove godine osvo-

jio sam četvrto mjesto i malo sam bio zbog toga razočaran. Bila je jaka konkurencija, najbolji informatičari inače dolaze iz Primorsko-goranske županije i nije bilo lako postići dobar rezultat.

• **Jesi li bio na drugim natjecanjima?**

Da, bio sam i na drugim natjecanjima iz informatike, tj. na JHIO-u na Krku i na HONI-u u Puli.

• **Želiš li se baviti informatikom i dalje?**

Da, naravno, nisam još puno toga naučio iz razvoja softvera pa bih želio to naučiti u sedmom i osmom razredu. Teško je reći hoću li se baviti cijeli život informatikom. U ovom trenutku to mi znači puno.

Na Državnom natjecanju iz njemačkog jezika koje se početkom travnja održalo na Krku sudjelovao je Svemir Mandana Milićević, učenik 8. b razreda, i zauzeo zapaženo 4. mjesto.

• **Kako je izgledao put do državnog natjecanja?**

Učiteljica Dinka predložila mi je da sudjelujem na školskom natjecanju iz njemačkog, nakon

čega sam bio pozvan na županijsku razinu, a na županijskoj razini bio sam prvi u A kategoriji. Budući da sam postigao 86%, bio sam pozvan na Državno natjecanje.

• **Kako ti je bilo na Krku i kako je proteklo natjecanje?**

Bilo mi je super! Upoznao sam puno novih ljudi. Bili smo smješteni u Hotelu Dražica. Prvi dan smo odmarali, drugi dan imali smo od 9 do 11 sati pisanje sastavka od 200 riječi prema zadanoj temi, naša je tema bila korištenje mobitela u prometu, a nakon pauze uslijedio je drugi dio ispita iz gramatike. To sam dobro riješio.

Sljedeći dan u isto vrijeme bio je usmeni dio ispita. Nakon što smo dobili temu, deset minuta mogli smo se za nju pripremiti i tada je uslijedilo ispitivanje.

U slobodno vrijeme bila je organizirana šetnja gradom ili odlazak na otočić Košljun, ali mi smo samostalno otišli u grad.

• **Kako ćeš iskoristiti znanje njemačkog jezika?**

Svakako da će mi znanje njemačkog jezika na neki način dobro doći. Ne mislim studirati njemački jezik, ali to znanje mi daje mogućnost da studij nastavim negdje van Hrvatske na njemačkom govornom području.

• **Koristiš li podjednako dobro hrvatski i njemački jezik?**

Kod kuće često govorim paralelno njemački i hrvatski. Kad razgovaram s mamom, ona govori na njemačkom, a ja joj odgovaram na hrvatskom jeziku. Kad sam bio manji, bilo mi je teže prebaciti se s hrvatskog na njemački kad bih otišao mami u Švicarsku, ali danas mi to nije problem. U Švicarskoj razumijem ljude koji govore švicarski, ali odgovaram uvijek na standardnom jeziku.

Naši uspješnici

Na održanoj svečanosti priređenoj u čast svih učenika i njihovih mentora koji su sudjelovali na županijskim i državnim natjecanjima ravnateljica škole čestitala je svima na izvrsnim rezultatima.

Rezultati sa županijskih natjecanja

MATEMATIKA

Ela Perica, 6. a - 14. mjesto
Carla Rosanda, 6. b - 11. mjesto
Mentor: Jasmin Matijević

HRVATSKI JEZIK

Ileana Rosanda, 7. c - 4. mjesto
Mentorica: Deborah Brajković

BIOLOGIJA

Anton Pulić, 8. a - 4. mjesto
Mentorica: Natalija Zoričić

GEOGRAFIJA

Anton Pulić, 8. a - 2. mjesto
Mentor: Miroslav Šop-Kebert

POVIJEST

Dino Milić, 7. b - 7. mjesto
Mentorica: Morena Glavinić

FIZIKA

Bepo Paus, 8. a - 3. mjesto
Svemir Mandana Milićević, 8. b - 5. mjesto
Anton Pulić, 8. a - 7. mjesto
Mentorica: Jelena Korenić

INFORMATIKA

Patrik Blašković, 6. b - 1. i 4. mjesto
Mentor: Damir Blašković

LIKOVNA KULTURA

Učenici predloženi za županijsku razinu: Karlo Lorencin, Fernando Quieroz Popović, Carla Rosanda, Luka Žufić, Stjepan Anđelić, Leticia Bobanović, Antonio Pereša, Mario Gortan, Maja Mičić
Na Državnu razinu je predložena učenica Tea Sansa, 8. a
Mentorica: Mirjana Konta

TEHNIČKA KULTURA

Modelarska liga "Danas mali, sutra veliki majstor"

Ivan Grgorović, 7. a - 4. mjesto
Ivan Vlačić, 7. a - 4. mjesto
Lukas Mandić, 7. a - 8. mjesto
Leon Titulić, 5. b - 8. mjesto
Mentorica: Hatka Adrović

NJEMAČKI JEZIK

Svemir Mandana Milićević, 8. a - 1. mjesto (kategorija povratnika)
Michell Marjanović, 8. a - 3. mjesto
Matteo Kirac, 8. b - 5. mjesto
Mentorice: Goranka Grbić-Brečević i Dinka Dedukić

ISLAMSKI VJERONAUK

Muhamed Reka, 6. c - 3. mjesto
Mentorica: Minela Osmanović

Rezultati s državnih natjecanja

INFORMATIKA

Patrik Blašković, 6. b - 4. mjesto
Mentor: Damir Blašković

Naši uspješnici

NJEMAČKI JEZIK

Svemir Mandana Milićević, 8. a - 4. mjesto

Mentorice: Goranka Grbić-Brečević i Dinka Dedukić

LIDRANO

Prošlogodišnji broj Cvrčka sudjelovao je na Županijskoj razini i predložen za državnu razinu.

Svim natjecateljima i njihovim mentorima čestitamo na izvrsnim postignućima!

Čestitke mentorima

SPORTSKA STRANICA

Tijekom godine naši su učenici sudjelovali na više međuočinskih i županijskih natjecanja. Na svim natjecanjima postigli su odlične rezultate.

Futsal (5. - 8. r.) - 1. mjesto na Međuočinskom natjecanju

Futsal (5. i 6. r.) - 2. mjesto na Međuočinskom natjecanju

Kros, djevojčice, 8.r. - 2. mjesto na Međuočinskom natjecanju

Kros, dječaci 8. r. - 2. mjesto na Međuočinskom natjecanju

Plivanje, djevojčice 8. r. - 2. mjesto na Županijskom natjecanju

Plivanje, dječaci, Mark Miota - 1. mjesto na Županijskom natjecanju

Šah - 5. mjesto na Županijskom natjecanju

Voditeljica: Danče Banković

Zlatni dečki

Simultanka za pamćenje

U Domu hrvatskih branitelja u Puli je prošlog ljeta, 19. kolovoza, održan šahovski susret s jednim od najslavnijih šahovskih velemajstora svijeta Garryjem Kasparovim. U simultanki je sudjelovalo na devetnaest ploča niz poznatih osoba iz javnog života, među njima bio je i bivši predsjednik Ivo Josipović, istarski župan Valter Flego, glazbenik Bruno Kračar, kao i šahisti mlađeg uzrasta. Među njima našao se i naš učenik 6. b razreda Dino Lovrić. Iako među najmlađim sudionicima, najbolje rezultate ostvarili

su Anamarija Radaković, trinaestogodišnja Riječanka koja je ostala posljednji protivnik Kasparovu, a svega par poteza ranije igru je završio kao osamnaesti naš Dino Lovrić.

Cilj ove manifestacije bio je promicanje šaha među mladima i provođenje projekta Šah u škole s kojim je naša škola započela prošle školske godine. Tako je u našoj školi osnovana Šahovska grupa koja svakoga petka okuplja zaljubljenike u šah, a nadamo se da će ih iz godine u godinu biti sve više!

Sretno, osmaši!

8. A

1. Leon Benčić Büro
2. Stefano Dadić
3. Igor Grbin
4. Elsar Hakiki
5. Nina Katarin
6. Antonio Lazarić
7. Leandro Lekaj
8. Moris Macuka
9. Michell Marjanović
10. Klara Pasković
11. Bepo Paus
12. Ana-Marija Peleško
13. Sara Periša
14. Robin Petrović
15. Ivan Pliško
16. Luanna Počerek
17. Anton Pulić
18. Tea Sansa
19. Josephina Tanushi
20. Paolo Verk

Razrednica : Morena Glavinić

8. B

1. Ana-Marija Babić
2. Eleonora Bolković
3. Lara Cvek
4. Mateo Frank
5. Neil Karaselimović
6. Matteo Kirac
7. Nina Korva
8. Geraldina Kristaj
9. Sara Krleža
10. Erna Kuralić
11. Maja Mičić
12. Svemir Mandana Milićević
13. Moreno Novoselac
14. Matej Pašalić
15. Katarina Paus
16. Erik Sanković
17. Leon Stanić
18. Roberta Stanić
19. Nikolina Štrbac
20. Maurizio Vranek

Razrednica: Natalija Zoričić